

CONTRA

nr 5 2014 (nr 237 från starten) årgång 40 Pris 25:-

Kvinnans roll i samhället
Islamistisk terror
Hemlöshet

garanterat politiskt inkorrekt

9 770347 647008

CONTRA

oberoende borgerlig tidskrift
utges sex gånger årligen
ISSN 0347-6472
Copyright Stiftelsen Contra
Eftertryck endast efter överenskommelse

Ansvarig utgivare

Géza Molnár

Kontakt

Box 8052, 104 20 STOCKHOLM
redax@contra.nu 08-720 01 45

contra.nu

Nyheter – Debattforum – Produkter
För prenumeranter även:
<http://www.contra.nu/prenumerant/oversikt.html>

Användarnamn och lösenord finns endast i den tryckta versionen av Contra

Nätbutik

Nätbutik: <http://contra.tictail.com>

Facebook

[facebook.com/pages/
Contra/128635870583878](https://www.facebook.com/pages/Contra/128635870583878)

Prenumeration

Minst 175, men gärna 250 kronor, per år.
Plusgiro 85 95 89-4 Bankgiro 5682-0392.
Student 95 kronor, ange skola/universitet.
Finland: Minst 20 euro per år.
Bankgiro Danske Bank 800018-70846087.
www.paypal.com – sök redax@contra.nu

Medarbetare

Styrelseordförande: Géza Molnár
Redaktion: Géza Molnár, C G Holm och
Fredrik Runebert. Bibliotekarie: Filip
Björner.
Övriga medarbetare: Carl Andersson,
Karl-Göran Bottwyk, Tommy Hansson,
Bertil Häggman, Bertil Lindblom och
David Stavenheim samt Christer Arkefors i
Italien, Bertil Wedin i Mellersta Östern och
Allan C. Brownfeld i USA.

Presslagd 2014-12-10
Carlshamns Tryck & Media AB,
Karlshamn 2014

På omslaget av Contra har vi denna gång kvinnor som inte kommer att få den utbildning de behöver. I Väst, där kvinnorna fått den utbildning de behöver, är de redan idag privilegierade vad gäller jobb i förhållande till kompetens. En fortsatt förmånsbehandling av kvinnor leder i praktiken till diskriminering av män.

Uppmärksamma männens situation när kvinnorna tar ledningen

Samhället förändras hela tiden. Sedan några år kan vi se hur flickor presterar bättre än pojkar i grundskolan och på universiteten är majoriteten kvinnor. Den tidigare samhällsstrukturen ändras och allt fler ambitiösa kvinnor över hela världen flyttar från landsorten in till större städer med stort utbud av tjänster, samtidigt som tempoarbeten i industrin som idag sköts av män, övertas av robotar.

Utvecklingen innebär att 50 procent av dagens arbeten kommer att försvinna till år 2050 och om arbetslösheten hos män idag ligger på 10 procent i Sverige, så är prognosen att arbetslösheten om 10 år här ligger på det dubbla. Löneutvecklingen innebär också att kvinnor kommer att ha högre löner än män och förmögenheter kommer också att överföras till kvinnor, delvis beroende på arv, då kvinnor lever längre. En utveckling som man redan kan se i delar av USA och England är att en växande del av kvinnorna förblir ogifta utan barn. Ett resultat av kvinnoöverskottet i städerna och en ovilja hos män att gifta sig, då det räcker med att vara sambo.

Man bör redan nu fundera över mans- och kvinnorollerna i framtiden. Den allmänna uppfattningen är att våra samhällen fungerar bättre och vi blir lyckligare om samhället utvecklas i samförstånd mellan könen och på likvärdiga villkor. Den nuvarande fixeringen på yrkesarbetet, som dock endast omfattar en mindre del av vårt liv, är inte tillräcklig. Man måste försöka se individens hela situation från uppväxt till ålderdom. Vi kan inte lita till det allmänna annat än för att tillgodose våra mest grundläggande behov. Men hur gör vi med ensamhet, behov av samhörighet, vänskap, barnuppfostran, ålderdom? Hur kan generationerna ta hand om varandra?

De konkreta åtgärderna som vi ser idag som politiskt korrekta går alla ut på att skynda på övergången till kvinnlig ledning; företag som inför förbud att anställa män under viss tid, universitet som annonserar för att få fler kvinnliga studenter trots att majoriteten redan är kvinnor, konsultfirmor som erbjuder kurser riktade till kvinnor som vill ta ledningen, kvotering där kvinnor får förtur på grund av sitt kön och så vidare.

Det är hög tid att också börja fundera över hanteringen av en växande skara arbetslösa män – inte minst invandrare. Det är en farlig utveckling för samhället. I den gruppen riskerar kriminalitet, knark och våld att utvecklas utom samhällets kontroll. Svenska kyrkan med sin moral (Tio Guds bud) och ansvar får samtidigt allt mindre inflytande, medan den enda religionen som växer i världen är islam med sitt mål att nå världsherravälde.

Feminiseringen av radio, tv och större dagstidningar (finns det någon ledare kvar där idag som är man?) har också medfört att fokus hos massmedia ofta ligger på kvinnofrågor. Otaliga är de diskussioner i tv där kvinnor diskuterar kvinnofrågor. Det är inget fel, men problemet är att männens situation inte uppmärksammas förrän det kanske är för sent.

Männen får också skylla sig själva, då det ofta brister i ambitionen hos en stor del av dagens män att träda fram och ta för sig. Det aningslösa samhället värnar inte heller om balansen mellan könen utan bortser från nedärvda svagheter. När hörde ni senast en man stå upp och försvara männen? Möjligen i bastun.

Kvinnans roll i samhället!

Det är dags att se upp för feministernas framfart. Det har i många sammanhang gått så långt att det i många delar av samhället råder obalans mellan könen, till kvinnornas fördel. Det är i och för sig inget märkvärdigt att det ena könet är överrepresenterat inom en viss sektor, så blir det i en värld där män och kvinnor ofta har olika profil och olika intressen. Men vad det finns anledning att reagera mot är när kvinnor får ett försteg när det gäller uppdragen bara för att de är kvinnor – och särskilt då när det gäller områden där kvinnor redan har ett försprång.

Ett sådant område är kommunalpolitiken. Inför höstens val skrevs flera konstiga artiklar i frågan i *Dagens Nyheter* – skribenten var signifikativt nog en kvinna, Jessica Ritzén. ”När *DN* kartlägger jämställdheten går Vaxholm segrande ur striden” (kartläggningen avsåg Stockholms län). Vaxholm hade 52 procent kvinnor. Ingen kommun hade 50/50, men sex hade ställningen 51/49.

Den som läste rubriker och ingresser kunde tro att det var särskilt illa med könsammansättningen av stadsdelsnämnden på Södermalm i Stockholm. Där var nämligen bara 30 procent kvinnor. Så kan det lätt bli när det bara finns 13 ledamöter och varje parti utser sina egna ledamöter. I artikeln hölls det däremot helt tyst om att det i stadsdelsnämnderna både för Norrmalm och Enskede var 70 procent kvinnor. I tre av stadsdelsnämnderna var könsammansättningen 9–4. Men bara den enda där det var kvinnorna som var i minoritet omtalades. Ordföranden i nämnden, moderaten Christoffer Järkeborn, lockades att göra ett uttalande som var lika korkat som artikeln. Av samtliga 14 stadsdelsnämnders ledamöter var 90 av 182 kvinnor. Med sådana siffror är det svårt att tro på feminister som skriker om gubbvalde.

I en annan artikel av samma skribent går hon till angrepp mot de små talens

statistik och konstaterar att Kristdemokraterna hade störst kvinnorepresentation i fullmäktige i Stockholm – den enda ledamoten var nämligen kvinna. Skribenten kallar det ”överlägsen seger”. Efter valet har KD dubblat sin representation och har nu en man och en kvinna i fullmäktige. Mest jämställt av alla skulle en obegåvad men matematiskt korrekt beskrivning vara. Sämst skulle den gamla sammansättningen av fullmäktigegruppen vara, med samma matematiska men obegåvade synsätt. ”Sämst” under förra mandatperioden var enligt *DN* Centerpartiet med bara 33 procent kvinnor. Med bara tre ledamöter är det faktiskt så jämnt det kan bli. Det finns bara alternativen 0, 33, 67 och 100 procent. Centerpartiet hade ett av de två jämnaste alternativen. Så är det också efter valet med två män

---

cg.holm@contra.nu

---

och en kvinna i den tre man starka fullmäktigegruppen.

Könsolikhet som princip

I Stockholm tågade ett parti som har könsolikhet som princip in i fullmäktige i samband med valet 2014. Feministiskt Initiativ fick tre platser – samtliga kvinnor. Den mest ojämnt sammansatta fullmäktigegruppen sedan urminnes tider, om vi bortser från dem där det bara funnits en ledamot.

Totalt var sammansättningen innan valet 52,5 procent kvinnor och 47,5 procent män. Efter valet blev det först en liten utjämning, trots Feministiskt Initiativ, men sedan Mehmet Kaplan blivit minister var det tillbaka vid 52,5 mot 47,5 procent i kvinnornas favör.

Varvade listor svarar inte mot väljarkåren

Flera partier har av någon anledning ”varvade listor”, varannan man och varannan kvinna. Varför är svårt att förstå, särskilt som det är ganska stor skillnad i könsammansättningen på väljarkåren. Vänsterpartiet har en stor majoritet kvinnoröster medan Moderaterna har en

stor majoritet manliga röster. Med ”varvade listor” kommer väljarkårens sammansättning inte att återspeglas bland de valda. Man kunde hoppas att väljarna gör ett val för vad den valda/valde har mellan axlarna, inte mellan benen.

Efter höstens val har det för övrigt blivit en stor kvinnodominans på den högsta toppen i en rad kommuner. De fem största kommunerna i landet har alla en kvinna som främsta kommunalråd. Alla socialdemokrater. Stockholm: Karin Wanngård Göteborg: Anneli Hulthén Malmö: Katrin Stjernfeldt Jammeh Uppsala: Marlene Burwick Linköping: Lena Micko. Först på sjätte plats kommer en mansstyrd kommun, Västerås med Anders Teljebäck i topp, på sjunde plats åter en kvinna, Örebros Lena Baastad.

Styrelserepresentationen svarar mot tillgången på kompetens

När det gäller utvecklingen i näringslivet ligger andelen kvinnor i ledande befattningar betydligt lägre än i politiken. Men det finns goda skäl till det.

Den viktigaste är att typiska kvinno-branscher som vård (och numera även skola) är kontrollerade av kommunerna. De börsnoterade företagen är verksamma i andra branscher med en större andel manlig personal. Enbart i liten utsträckning handlar det för vård och skola om börsnoterade företag. Vård och skola är också typiska branscher som kännetecknas av smådriftsfördelar, där börsnotering av naturliga skäl ligger ganska fjärran för de flesta företagen. Vård- och skolföretag drivs med fördel i små enheter och i den utsträckning verksamheten drivs i privat regi är det vanliga att det är småföretag, ägda av entreprenörer som själva är med i den operativa verksamheten.

Ser man till börsnoterade företag så är andelen anställda kvinnor faktiskt bara 30,8 procent. Andra AP-fonden låter varje år Nordic Investor Services göra en genomgång av börsföretagens ledningar och styrelser. Den senaste siffran är 24,7 procent kvinnliga styrelseledamöter och 18,4 procent kvinnor i företagsledning. Det handlar om små grupper.

Styrelseledamöterna är sammanlagt 1659 stycken. Av dem är 410 kvinnor. Om man tänker sig att precis hälften skulle vara kvinnor skulle det behövas 430 stycken till. I praktiken borde det inte alls vara så många personer, eftersom det är brukligt att en person har flera styrelseuppdrag. Det handlar alltså om uppdrag för ungefär 200 kvinnor. Det finns i Sverige drygt 1,8 miljoner kvinnor i åldrarna mellan 40 och 70 (där de flesta styrelseledamöterna i de stora företagen befinner sig). Ungefär 0,01 procent av kvinnorna i landet skulle kunna räkna med ett styrelseuppdrag om hotet om kvotering skulle genomföras.

Men som vi såg är andelen styrelseledamöter snart uppe i samma andel som svarar mot andelen kvinnor sysselsatta i de aktuella företagen. Det lär med nuvarande utvecklingstakt inte dröja mer än fem-tio år innan vi är där.

Men en sådan fördelning skulle ändå inte svara mot den verkliga rekryteringsbasen. Huvuddelen av styrelseledamöterna i börsföretagen är antingen civilekonomer eller civilingenjörer. De har dessutom en yrkeserfarenhet på åtminstone 25 år. För att se den naturliga rekryteringsbasen bör man alltså se på hur stor andel av de nyutexaminerade civilekonomerna och civilingenjörerna som var kvinnor 1989 och tidigare. Det visar sig

vara 33 procent bland civilekonomerna från Handelshögskolan i Stockholm och 20 procent bland civilingenjörerna. I år, 2014, är antalet antagna nya kvinnliga studenter på KTH i Stockholm 31 procent. På Chalmers i Göteborg 32 procent (2013) och på Handelshögskolan i Stockholm 47 procent (2009). Men vi ska inte förvänta oss att de här personerna (annat än undantagsvis) hamnar i börsbolagens styrelser förrän om trettio år, efter fem års studier och 25 års yrkesverksamhet.

Om vi ser på dagens rekryteringsbas skulle en kvinnlig andel på ungefär 25 procent vara rimlig (medeltalet av andelen nyutexaminerade civilingenjörer och andelen nyutexaminerade civilekonomer 1989). Det är ju där vi är med 24,7 procent! Om cirka 25 år borde samma naturliga tal vara 40 procent. Det finns dock anledning att anta att det tillkommer en massa omotiverade kvoteringsåtgärder (antingen lagstiftningsvägen eller ”frivilligt” för att slippa lagstiftning), som kommer att driva upp talet långt över den naturliga nivån. För vid den naturliga nivån är vi redan idag.

Utbildningsväsendet tippa över

Hela utbildningsväsendet håller för övrigt på att tippa över åt kvinnosidan. Idag

är läraryrket till stor del ett kvinnoyrke, även på högstadiet och gymnasiet. Flickor får genomgående högre betyg än pojkar, samtidigt som det fortfarande är pojkarna som leder när det gäller entreprenörskap och företagsskapande. Men skolan premierar receptivitet, inte kreativitet. Snarare att kreativitet som inte passar inom ramarna motarbetas.

För att uppnå ett samhälle med balans mellan män och kvinnor på inflytelserika poster framöver är det inte åtgärder som främjar kvinnor utan åtgärder som främjar män som behövs. Frågan är dock om det inte hellre bör vara konkurrens på lika villkor. Det förefaller på alla sätt vara den modell som mest gynnar samhället som helhet. Att tillgänglig kapacitet och kompetens utnyttjas på bästa sätt. Det vill säga en modell där de åtgärder som speciellt gynnar kvinnor avskaffas, utan att ersättas med åtgärder som speciellt gynnar män. Även om det senare vore den logiska slutsatsen av till exempel Feministiskt Initiativs principresonemang, justerat med lite realism och verklighet vad gäller balansen mellan könen i dagens samhälle.

Den naturliga sammansättningen av bolagsstyrelser i börsnoterade företag är andelen kvinnliga studenter på ekonom- och ingenjörutbildningen för trettio år sedan. Den var 25 procent. Nuvarande siffra på 24,7 procent kvinnliga styrelseledamöter är alltså så nära man kan komma. Om tjugofem år borde siffran ha nått upp till 40 procent, med hänsyn tagen till dagens sammansättning av de studerande inom ekonom- och ingenjörutbildningarna. Skulle stat och kommun släppa fram fler börsnoterade företag inom vård- och utbildningssektorerna skulle den naturliga andelen kvinnliga styrelseledamöter öka snabbare, men senaste valutgången talar snarare för en motsatt utveckling. Bilden är tagen på KTH i Stockholm, en av landets främsta ingenjörutbildningar.

Sanningen om Michael Brown

”Obeväpnad artonåring skjuten till döds” löd rubrikerna.

Stor uppmärksamhet och våldsamma demonstrationer har riktats mot amerikanska myndigheter i samband med att polismannen Derek Wilson sköt artonårige Michael Brown till döds i Ferguson, Missouri.

Media har inte varit särskilt benägna att delge läsare och tittare hela bilden av vad som hände. Följande sammanställning bygger i huvudsak på Derek Wilsons vittnesmål och är naturligtvis i den delen partisk. Men det finns inga handfasta bevis som säger att han har fel på någon punkt. Beträffande en del av händelserna finns det vittnen som både stödjer och motsäger hans påståenden. Beträffande annat är det sådant som bara Wilson kan säga något om.

Michael Brown var en mycket kraftig ung man. Det berättar den tobakshandlare som strax innan skottlossningen blev rånad av Brown och Dorian Johnson. I tobaksaffären fanns det en bevakningskamera och därför har polisen i efterhand kunnat se hur Brown och hans kumpan med fysiskt våld tvingade till sig cigarett i tobaksaffären, utan att tobakshandlaren hade en chans att försvara sig.

Också Wilson hade problem med Browns fysiska styrka. Han sa inför åtalsjuryn att han kände sig som en femåring som står inför Hulken.

Konfrontationen mellan Wilson och Brown började då Brown och hans kumpan gick mitt i gatan i Ferguson. Wilson kom i sin polisbil och sa till om att man inte fick gå mitt i gatan. Wilson var ute och spanade efter rånarna, men insåg först sedan han sagt till männen mitt på gatan att det var rånarna han hade framför sig. Han öppnade dörren till polisbilen för att gå ut och tala med dem, Brown svor och tryckte igen bildörren och pressade tillbaka Wilson in i polisbilen. Brown försökte vid flera tillfällen ta sig in genom det öppna bilfönstret och slog mot polismannen med knytnäven. Slagen var hårda och efter två träffar kände Wilson att han skulle kunna bli knockad av en tredje. Rättstekniska foton tagna på Wilson visar

att han blivit slagen på kinden.

Brown vände sig efter slagen mot sin kumpan och överlämnade flera paket cigarett från rånerna. Wilson tog tag i Browns arm, men det visade sig att Brown var alltför stor och stark för att Wilson skulle klara av honom inifrån bilen. Han kunde inte komma åt sin pepparspray och tvingades därför ta fram sin pistol. Brown tog genast tag om pistolen och Wilsons arm. Och skrek åt Wilson att han var en för stor fitta (pussy) för att våga skjuta honom. Wilson fruktade för sitt liv och lyckades inifrån bilen avlossa två skott. Ett träffade Browns tumme och det andra fastnade i polisbilens dörr. Brown sprang iväg, men hans blod hittades senare inne i polisbilen.

Wilson kallade på förstärkningar och började förfölja Brown, som då vände sig om, började grymta och enligt Wilson uppvisade det mest intensivt aggressiva ansiktsuttryck som han någonsin sett. Ett ögonvittne har beskrivit tillfället som att Brown såg ut att förbereda en fotbollstackling. Wilson fruktade för sitt liv och sköt flera skott mot Brown, som föll ned och avled. Obduktionen visar att Brown lutade sig framåt när han träffades och blodspår på marken visar att Brown närmade sig Wilson med åtta meter innan han föll ned.

När Wilson efter dödsskjutningen

ställdes inför en åtalsjury (”grand jury”) gjorde den något så ovanligt som att kalla in vittnen och göra en ganska utförlig utredning själva. Detta brukar få anstå till huvudrättegången. Förhören avsåg flera ögonvittnen, men också Derek Wilson själv, som förhördes i fyra timmar. Wilson förklarade att han var övertygad om att Brown skulle döda honom och att han kämpade för sitt eget liv när han sköt skotten som dödade Brown.

Enligt lagen i Missouri är den fysiska risk som en polis utsätts för avgörande för om han eller hon får avlossa sitt vapen. Åtalsjuryn fastslog att Wilson var utsatt för en risk som berättigade hans användning av skjutvapnet.

Derek Wilson har gjorts till hatobjekt nummer ett för en rad militanta vänsterextremister som beskyller honom och poliskåren för rasism. Under kravallerna i Ferguson var det nästan bara tillresande professionella bråkmakare som stod för problemen. Ferguson-borna själva höll sig i bakgrund. Ferguson är en kommun som genomgått en snabb förändring under senare år. Vita har flyttat ut och svarta har flyttat in. Numer är det svart majoritet, men poliskåren är sedan tidigare helt dominerad av vita, bara fyra av 53 poliser i Ferguson är svarta.

Derek Wilson känner sig hotad och har sagt upp sig från sin polistjänst.

Ett foto på de blåmärken som polisen Derek Wilson fått sedan han överfallits i sin polisbil av Michael Brown. Senare gick Brown på nytt till angrepp mot Wilson.

Hizb ut-Tahrir, Khorasan och Islamiska Staten

Hizb ut-Tahrir är en organisation som under senare tid har dykt upp i Sverige. Den har anklagats för att ha kopplingar till Islamiska Staten, IS. Viralgranskaren är namnet på en journalistisk insats i tidningen Metro som startades i mars i år. Den har fokus på historier som sprids i sociala medier. Sådana historier är inte alltid sanna. Ibland är de påhittade, andra gånger handlar det om missförstånd och i vissa fall gäller det överdrivna rykten där det finns ett korn av sanning. Viralgranskaren har hävdad att påståendena om kopplingen mellan Hizb ut-Tahrir och IS är falska. Contra tittar närmare på påståendet. Och på Khorasan, som är en terrororganisation inriktad på att genomföra terrordåd i Väst.

Vi som använder Facebook och andra sociala medier gillaklickar och delar vidare historier, i regel utan att gå till källan och göra en kritisk koll. Så Viralgranskaren är till för att hjälpa oss med det, samt för att larma om falska historier. Dessa larm förhindrar och begränsar flera ursparningar där vi okritiskt har delat vidare osanningar. För denna insats har Viralgranskaren – väl förtjänat – belönats med Stora Journalistpriset i kategorin Årets förnyare. Viralgranskaren kollar upp misstänkta artiklar, ofta efter läsartips eller läsarförfrågningar, och klassificerar dem efter granskningen med en stämpel, ”falsk” eller ”sann”.

Men... även solen har sina fläckar. Viralgranskaren kan också göra misstag, och vem granskar Viralgranskaren? Jo, det kan ju vem som helst göra. Så exempelvis kan Contra det.

Den 2 september publicerade Viralgranskaren en artikel som falsk-stämplade ett foto som tillsammans med en annan bild hade spritts på Twitter med påstående

om att ”anhängare till IS plötsligt börjat dyka upp i Stockholm för att sprida information”. Bilderna ifråga var i själva verket cirka ett år gamla, och visade anhängare av en annan muslimsk rörelse – Hizb ut-Tahrir – som likt IS propagerade för det islamistiska kalifatet. Men att det gällde rörelsen Hizb ut-Tahrir hade också flera av twittrarna fattat. De hävdade att Hizb ut-Tahrir var IS-supportrar.

Filip Björner
filip.bjorner@contra.nu

Finns det kopplingar mellan IS och Hizb ut-Tahrir?

Viralgranskaren kunde berätta att båda bilderna kom från Hizb ut-Tahrirs Facebooksida och att den ena ingick i en broschyr från 2013, och att den andra visade träd med löv i bakgrunden. Därmed hade Viralgranskaren visat att själva tidsangivelsen var fel. Men hur var det med påståendet om att de tydligt aktiva personerna, som ju propagerade för kalifatets diktatur, också var IS-supportrar? Viralgranskaren hade frågat en expert vid Försvarshögskolan om detta:

”Enligt Magnus Ranstorp, terrorforskare och chef på Centrum för asymmetriska hot- och terrorismstudier (CATS) vid Försvarshögskolan, har partiet Hizb ut-Tahrir ingenting med IS att göra.

–Hizb ut-Tahrir ogiltigförklarar IS utropande av kalifat, så det finns ingen koppling, säger han.

”Enligt honom är partiet däremot antisemitiskt och accepterar varken demokrati eller religionsfrihet. Det är dessutom förbjudet i flera länder.

–De har ledare som både varit åtalade för rasism och antisemitism. Inget av det som de står för är förenligt med vårt samhällssystem. Jag vet inte ens om man kan kalla det för parti, snarare rörelse, säger Magnus Ranstorp.

”Han betonar dock att de varken är våldsamma eller någon terrororganisation.

–Men många anser att de är livsfarliga i

och med det som de propagerar för. Och man ska vara uppmärksamma på dem. Det är ingen vanlig islamsk grupp.”

Avståndstagandet kan emellertid mycket väl ha varit ett formellt tillkämpat avståndstagande, gjort av nöden för att rädda Hizb ut-Tahrir från att själv bli kriminaliserat.

Huvudargumentet är att IS har utropat kalifatet utan att ha stöd av en tillräckligt stark statsmakt. Hizb ut-Tahrir tar alltså formellt avstånd från IS därför att Hizb ut-Tahrir har insett att IS kommer att förlora kriget. Det är det uttryckliga huvudargumentet:

”Detta eftersom det inte finns någon riktig Sultan [auktoritet] för den organisationen i Syrien eller Irak. Säkerheten har inte upprättats vare sig internt eller externt och det är omöjligt för Kalifstaten att existera på riktigt i frånvaro av kontroll över territoriet”.

Hizb ut-Tahrirs intresse är alltså dels att skydda sina medlemmar från att kriminaliseras världen över och dels att inte dras med i fallet när IS blir det pågående krigets förlorare.

För att syna detta i grunden formulerade jag fyra frågor som jag för Contra ville ställa till terrorforskaren Magnus Ranstorp:

1) På individnivå... kan några av de svenskar som strider för IS ha inspirerats av Hizb ut-Tahrir?

2) Kan Hizb ut-Tahrir ha varit rädda för att bli kriminaliserade, eftersom det har föreslagits att terror-resor ska kriminaliseras i flera länder, inklusive Sverige?

3) Huvudargumentet är att IS har utropat kalifatet för tidigt, utan stöd av en stark statsmakt. Tror du att Hizb ut-Tahrir tog avstånd från en organisation som de tror kan förlora kriget?

4) Finns det andra organisationer i Sverige som kan ha inspirerat alla de svenskar som frivilligt krigar för IS?

Jag har under några veckors tid försökt få Ranstorp att besvara dessa frågor, antingen via mejl eller via telefon. Jag mejlade frågorna till honom tre gånger, och ringde honom när han var i Sverige, Australien, Singapore, Sverige... Efter-

som han var så jäktad bad jag honom att åtminstone besvara frågorna med en enda mening vardera. I det sista telefonsamtalet med honom, den 28 november, bad jag honom att i alla fall besvara frågorna med ett eller två ord, nämligen ja, nej eller vet ej. Döm om min förvåning när han sammanfattningsvis svarade: ”Jag kan inte svara på frågorna.” Experter, som Viralgranskarens falskanklagelse för kopplingen mellan Hizb ut-Tahrir och IS byggde på, kunde inte svara på några enkla följdfrågor. Däremot hänvisade han till sin kollega vid Försvarshögskolan, Hans Brun.

Hans Brun visade sig vara mer villig att samtala med Contra, fast det visade sig att han delvis gled undan några av frågeställningarna och hellre ville fokusera på frågan om det fanns kända personkopplingar mellan de två rörelserna. Det finns det inte, enligt honom. Han hävdar att det saknas officiella kopplingar mellan Hizb ut-Tahrir och IS. Han upprepade flera gånger att det finns ”inte kända” personkopplingar mellan rörelserna. Det kan ju mycket väl stämma i sig, men det motsäger ju inte att ett antal unga svenska muslimer kan ha inspirerats av det tydliga förespråkandet av kalifatets diktatur som genomsyrar hela Hizb ut-Tahrirs webbsajt och att de just på grund av den läsningen senare kan ha känt lust att strida med IS för att försvara det kalifatets diktatur som IS har utropat.

Brun framhåller i samtalet att det är två helt olika rörelser och att Hizb ut-Tahrir har valt ett parlamentariskt arbetssätt. På frågan om Hizb ut-Tahrir var rädda för att bli kriminaliserade, så menar Hans Brun att det inte var fallet för Sveriges del, men när jag frågade vidare om det så medgav han att det däremot skulle kunna vara så för rörelsens framtid i England och Tyskland. Detta eftersom i Sverige är enbart terrorhandlingar kriminaliserade, medan det finns starkare lagstiftning i andra europeiska länder mot ideologiskt förhållande av terrorism. Så Hans Brun menar att man bör ”titta på varje land för sig”.

Som en utveckling till den tredje frågan berättade Hans Brun om al Qaidas strategi som ett ”revolutionärt avantgarde”. Usama bin Ladin tog avstånd från metoden att utropa ett kalifat, och delade i det avseendet Hizb ut-Tahrirs strategi, trots att Hizb ut-Tahrir arbetar parlamentariskt och fredligt. Usama bin Ladin arbetade ”indirekt för kalifatet, som det långsiktiga

målet, men ville att andra krafter skall utropa det. Denna strategi är smart eftersom de som politiskt utropar ett kalifat måste infria politiska löften.”

På den fjärde frågan svarar Brun Contra mer direkt, och hävdar att ”IS i sig själva är inspirationskällan” för de svenska medborgare som åker ner till Mellanöstern för att kriga. Brun menar dessutom att det föreligger konflikter mellan Hizb ut-Tahrir, IS och andra organisationer, som beror på att de drivs av ”stora egon”, som inte kan eller vill samarbeta med varandra. Det är ofta ”personkemin som splittrar dem, mer än strategierna”.

Khorasan – terrororganisationen som hotar Europa

Brun berättar också att al Qaidas kärnorganisation i Syrien, deras riktiga ”kärna” där, heter Khorasan, och just nu är ”ytterst aktivt inriktad på att värva europeiska ungdomar för framtida terrorattacker i Europa”. Så även för mål i USA, men ”främst för Europa”. Khorasan ”agerar i hemlighet”. De håller en låg profil, till skillnad från IS, och ”rekryterar för att utbilda och skicka terrorister till USA och Europa”.

Detta är givetvis en alarmerande företeelse som kan leda till flera kommande terroråd i Sverige. Vi minns Taimour Abdulwahabs misslyckade terroråd i Stockholm den 11 december 2010. Då hade vi turen att han klantade sig och bara dog själv, för undersökningar av FBI visade att mellan 30 och 40 människor hade dött om självmordsbombaren i Stockholm hade lyckats. Vad kommer att hända om tiotals terrorister slår till framöver, ensamma eller i gruppraid? Och vilka mål kommer de att slå till mot, mot civila människor och/eller mot politiska motståndare? När Taimour Abdulwahab sprängde sig själv till döds hade någon cirka tio minuter dessförinnan mejlat till TT och Säpo. Mejlet innehöll ljudfiler där både svenska och arabiska talades och där en man vände sig till ”Sverige och svenska folket”. Mannen hänvisade bland annat till den svenske konstnären Lars Vilks teckningar av profeten Muhammed, den svenska militära insatsen i Afghanistan och säger att ”nu ska era barn, döttrar och systrar dö lika som våra bröder och systrar och barn döer.”

Khorasan beskrevs av Hans Brun i en webbtex t redan i september. Den beskrevs då som en ny terrorgrupp vars

hemliga existens hade kungjorts av James Clapper. Han var sedan 2010 den högste ledaren för USAs nationella underrättelseråd, handplockad av president Obama. Möjligen ogillade Obama att Clapper offentliggjorde Khorasans existens, eftersom Clapper redan månaden därefter föll i onåd hos presidenten. Han petades alltså av Obama från sin höga post i oktober i år.

Gruppen verkar i skuggan av IS och al Qaida och leds av personer som varit med i al-Qaida i flera år. När detta publicerades i september utpekades amerikanska mål som gruppens främsta intressen, men Brun uppger istället i samtalet med Contra att de främsta målen nu är europeiska. Det handlar om en ren terrorutbildning av svenskar och andra västerlänningar, som har europeiska pass. De tränas för att utföra storskaliga och spektakulära attacker. Först efter att detta har utförts är det, enligt al-Qaidas synsätt, lämpligt att utropa ett kalifat. Denna strategi skapades av Usama bin Ladin och är enligt Hans Brun en av orsakerna – förutom den dåliga personkemin och maktlystnaden – bakom den förtroendekris som uppstått mellan al-Qaida och dess allierade å ena sidan (bland annat al-Nusra i Syrien) och IS och dess allierade å andra sidan. Den kuwaitiske medborgaren Muhsin al-Fadhi (född 1981) anses vara Khorasans ledare, och han är redan en rutinerad jihadist.

Enligt vad Brun skrev om detta i september anses han ”vara en av få personer som i förväg hade någon som helst kännedom och insyn i planerna på att anfalla USA den 11 september 2001. Fadhi anses vidare vara en skicklig organisatör och diplomat och har bland annat medlat i konflikten mellan al-Nusra och IS. Det är fullt möjligt att Fadhi och Khorasan får viss hjälp av al-Nusra och/eller den Islamiska Staten, eftersom man har lyckats bygga upp ett träningsläger i nordvästra Syrien (väster om Aleppo). Detta kan knappast ha gjorts utan något slags stöd eller de facto acceptans från dessa grupper.”

Norge införde gränskontroll mot Sverige

Träningslägret har attackerats av amerikanskt flyg. Och Brun menar att Khorasans möjligheter att uppnå framgångar med storskaliga terrorattacker i Europa är beroende av att gruppen har tillgång

till IS-kontrollerade områden att träna de unga européerna i.

I Norge har gränsen mot Sverige tidvis nästan stängts och hårdbevakats, då man letat efter terrorister på väg mot mål i Norge. Det skedde bland annat i juli och senast den 3 december införde Norge gränskontroll vid samtliga gränspassager, vilket innebar att resenärer till landet kan behöva identifiera sig vid gränsen. Det är också många muslimska normän som har åkt iväg för att strida med IS. Den 2 december gav Norska säkerhetspolisen PST bedömningen att 100–140 jihadister har rest från Norge till Syrien och Irak sedan hösten 2012 för att delta i strider. Det är en kraftig ökning jämfört med de 60 personer som man tidigare angivit.

I ljuset av alla dessa alarmerande uppgifter framstår det som än viktigare att få reda på om det är så att Hizb ut-Tahrirs propaganda för kalifatets diktatur har entusiastmerat ungdomar att strida för IS. Det är redan en känd sak att Hizb ut-Tahrir opererar med flera täckmantlar, vilket *Expo* redan grundligt har avslöjat, samt att Hizb ut-Tahrirs existens har hotats genom de krav på kriminalisering som har diskuterats i Sverige och i andra länder de senaste månaderna (några länder har redan en sådan lagstiftning). Detta innebär att Hizb ut-Tahrir nu måste förneka allt samre och uppbackning av IS om Hizb ut-Tahrir själv skall kunna överleva som organisation.

Viralgranskarens falsk-klassificering har stöd i det svar som terrorforskaren Magnus Ranstorp gav Metros reporter beträffande de kända personkopplingarna. Men som de följdfrågor *Contra* tog fram visar, så är inte allting klart som korvspad utifrån det. Det är väl inte orimligt att tänka sig att en muslimsk rörelse som opererar under flera täckmantlar och öppet förespråkar kalifatets diktatur, och som på sin sajt skriver att ”Demokrati är ett kufr system” (kufr är arabiska för dem som inte är muslimer), bland sina gräsrotsaktivister också kan ha personer som verkar för IS’ intressen?

Viralgranskaren köper med hull och hår Hizb ut-Tahrirs påstående utan att uppvisa någon som helst kritisk reflektion kring det. Är det rimligt att göra det utan närmare eftertanke i en sådan utsatt säkerhetspolitisk situation som Sverige just nu befinner sig i?

Låt oss syna själva tankegången med en analogi. På samma sätt som Viral-

granskaren hävdar att Hizb ut-Tahrir inte stödjer IS, skulle Viralgranskaren också kunna hävda att Svenskarnas Parti inte stödjer nationalsocialism. (Ja, det vore ju märkligt att hävda något sådant. Och Jack Werner, som var den som tog initiativet till Viralgranskarens tillkomst, har själv i *Metro* uttryckligen kallat Svenskarnas Parti för nazistiskt. Men, detta är ett teoretiskt resonemang för analogins skull.) Viralgranskaren skulle kunna hänvisa till vad SvP hävdar om sig själva:

”Historikern Helene Löw [menar] att Svenskarnas Parti hämtat sitt tankegods från den tyska nationalsocialismen, den italienska fascismen och den amerikanska vit makt-miljön. Trots att det i så fall uppenbarligen inte rör sig om någon nationalsocialism väljer tidningen pliktskyldigt att skriva redan i rubriken att SvP är 'nazister'. Visst finns det influenser som även finns i dessa ideologier. I nationalsocialismen kan man exempelvis finna samma folkgemenskapstanke som hos Svenskarnas Parti, och hos fascismen finner man korporativa idéer som även influerat partiet. [...] Till skillnad från andra ideologier behöver vi inte hämta grunden utifrån. Den finns här och har alltid funnits här. [...] Visst kan man finna likheter mellan Svenskarnas Parti och alla möjliga utländska ideologier men partiet utgör ingen 'ideologisk blandform' av dessa. Den som söker ska finna likheter mellan Svenskarnas parti och i princip vad som helst. [...] Svenskarnas Parti är ett svenskt parti som sätter svenskarna först. Det är det allra viktigaste för oss. Sedan må det kallas vad som helst, men det gör inte denna sakfråga mindre viktig.”

Att okritiskt tro på detta enbart för att SvP-medlemmen Björn Björkqvist påstår det, skulle vara att inta exakt samma okritiska förhållningssätt som Viralgranskaren gjorde inför Hizb ut-Tahrir. Låt oss också notera några skillnader:

–Hizb ut-Tahrir har samma emblem som IS, medan SvP inte använder hakkorsemblemet.

–Hizb ut-Tahrir bygger uttryckligen på att Allahs lag via Koranen skall härska över jorden, medan SvP inte argumenterar utifrån *Mein Kampf*.

–Hizb ut-Tahrir är uttryckligen förespråkare av diktatur, medan SvP inte är det.

Det skulle alltså vara enklare för Viralgranskaren att argumentera för att SvP inte är nationalsocialistiskt än att argumentera för att Hizb ut-Tahrir inte stödjer

eller sympatiserar med IS. Det kommer givetvis inte att ske. Men det visar hur bräckligt Viralgranskarens avfärdande av Hizb ut-Tahrir som hjälporganisation till IS är. Från just Viralgranskaren borde vi kunna förvänta oss en hårdare källkritik.

Hizb ut-Tahrir kom till Sverige 2012

Hans Brun ser Hizb ut-Tahrir som en politisk rörelse. Det kanske är den bästa beskrivningen, men andra kallar denna rörelse ett politiskt parti. Det är enligt det synsättet ett globalt politiskt parti som vill avskaffa alla statsbildningar och inrätta en enda världsomspännande gudsstat – kalifatet. Partiet har varit förbjudet i delar av den muslimska världen, men är nu desto mer aktivt i Europa, i skydd av den demokrati partiet verkar för att avskaffa. Det har länge funnits en avdelning i Danmark, men partiet kom till Sverige 2012. Inledningsvis skedde det i hemlighet. I Stockholm via frontorganisationen Muslimska multinationella föreningen, men senare började Hizb ut-Tahrir agera helt öppet, och delade flera gånger ut material med propaganda för kalifatets diktatur.

Per Gudmundson skrev om detta i *Svenska Dagbladet* 2012: ”Illavarslande är dock möjligen kopplingen till den muslimska så kallade mittfäran. En av arrangörerna till Hizb ut-Tahrirs svenska evenemang, Lway al-Maeni, sade i ett anförande vid ett av evenemangen att det anfall som dödade Usama bin Ladin var en 'våldtäkt' på islam, och att införandet av demokrati och mänskliga rättigheter likaså var en 'våldtäkt' på muslimer. Samme man står som ordförande för KTH Muslimska studenter, en medlemsförening i den breda paraplyorganisationen Sveriges Unga Muslimer. När Hizb ut-Tahrir nu på allvar tar steget in i svensk offentlighet borde det komma en reaktion.” Men om svenskar i allmänhet går på Viralgranskarens naiva inställning, så är inte det så troligt.

Expo skrev om Hizb ut-Tahrir i oktober 2012, och framförde då flera kritiska synpunkter, som motsäger Viralgranskarens naiva inställning: ”Den antidemokratiska islamistgruppen Hizb ut Tahrir är på väg att etablera sig i Sverige. Organisationen som är förbjuden i flera länder är känd för sitt demokratiförakt och för att sprida antisemitism. [...] Hizb ut-Tahrir är ett internationellt islamistiskt parti. Det utta-

IS-propaganda på en järnvägsviadukt i Kalmar

lade målet är att återupprätta kalifatet och införa ett muslimskt rike där sharialagar genomsyrar hela samhället. Partiet är motståndare till demokratin, som ses som ett västerländskt påfund i strid med islams värden. [...] Partiet har flera gånger anklagats för att ha samröre med terrorister och för att sprida antisemitiska idéer. Något som partiet förnekar bestämt. Men det finns gott om exempel som visar hur nära till hands antisemitismen ligger för partiets talespersoner. Under sommaren 2010 arrangerades Hizb ut-Tahrir i Bangladesh en protest mot Israels våldsamma bordning av Ship to Gaza. I det engelskspråkiga pressmeddelandet skrev partiet: 'Muslimska arméer. Lär judarna en läxa som gör att de inte behöver några fler läxor. Marschera framåt för att bekämpa dem, utplåna deras enighet och rena jorden från deras smuts.' Pressmeddelandet plockades senare ner, men delar av det går fortfarande att läsa på organisationens mediacentrum på nätet."

Hizb ut-Tahrir vill döda judar

Expo har också blickat längre bakåt i rörelsens historia, och berättar att "i

Danmark spred partiet 2002 flygblad med uppmaningen till muslimer att döda judar. Det slutade med att ledaren Fadi Ahmad Abdul Latif dömdes för hets mot folkgrupp, en dom han senare beskrev som en judisk konspiration för att stoppa kritik mot Israel. I Tyskland förbjöds partiet 2003, bland annat efter antisemitiska uttalanden."

Expo skrev också om en protest som visar att Hizb ut-Tahrir redan 2011 hade samma vision som IS nu förverkligar: "Redan 28 april 2011 besökte en delegation Syriens ambassad i Stockholm för att protestera mot Assadregimen och uttrycka sitt stöd för oppositionen. Med fanns bland andra presstalespersonen i den skandinaviska avdelningen, dansken, Chadi Freigeh. Arabiska våren, och i synnerhet konflikten i Syrien, har gett nytt bränsle åt Hizb ut-Tahrirs olika avdelningar runt om i världen. Upproret mot Assadregimen i Syrien ses som en historisk möjlighet att omkullkasta den sekulära ledningen och skapa ett islamskt Syrien. Ett Syrien som enligt Hizb ut-Tahrir ska utgöra centrum i det kalifat de drömmer om."

Det är ingen enkel sak att kartlägga rörelsen: "Flera av organisationens [...] frontfigurer gör allt för att dölja sina identiteter. Expo har förgäves sökt kontakt med flera av de personer som under det senaste året haft en framträdande roll i partiets aktiviteter. Den enda vi lyckats nå är Bassim Lway al-Maeni, som svarar att han inte vill ge några kommentarer. Istället hänvisar han till presstalespersonen Chadi Freigeh. Hizb ut-Tahrir väcker starka känslor. I flera länder är organisationen förbjuden och partiets sekterism gör dem i de flesta länder till en marginaliserad, om än högljudd, aktör. I Danmark har organisationen blivit bespottad från alla politiska håll och till viss del fungerat som en tacksam fiende för de antimuslimska krafter som vill bekämpa islam."

Skall man verkligen okritiskt köpa denna rörelsens avståndstagande från IS? Fan tro't, men Viralgranskaren tror på't.

Ytterligare en fråga är hur man skall bedöma affischering med den text och de symboler som är identiska för Hizb ut-Tahrir och IS. Vem eller vilka personer var det som lördagsnatten den 30 augusti hängde upp flera kalifat-flaggor på broar i Smedby i Kalmar? Var det IS-anhängare eller Hizb ut-Tahrir-anhängare, eller både och? Kanske bör vi fråga Viralgranskaren

till råds om det? Eller så gör vi en säkrare faktakoll, genom att läsa i tidningen *Ba-rometern*.

"Flera läsare hörde på lördagsmorgonen av sig om en IS-flagga som någon har hängtt upp på flera broar i Smedby. Polisen upprättade på lördagsförmiddagen en anmälan om förargelseväckande beteende och tog flaggan i beslag.

–Flaggan är jätteprovocerande. Min pappa ringde och berättade det och jag åkte hit direkt från sängen utan att äta frukost eller tvätta ansiktet, säger Jaafar al Jabiri [ordförande i den lokala avdelningen av Centerns Ungdomsförbund].

–Det känns olustigt att ha personer som sympatiserar med rena massmördare som IS på hemmaplan, skriver en annan läsare i ett mejl till redaktionen.

Flaggan ska enligt Jaafar al Jabiri ha hängts upp under natten.

– Jag såg inte den i går så det måste vara då någon har hängtt upp den. Det känns olustigt att alla bilar som kommer till Smedby måste se den, säger Jaafar al Jabiri, som har ett starkt engagemang att bekämpa Isis politiskt.

I Kalmar har man inte tidigare stött på detta och beslutet att ta ner flaggan var därför, menar polisen, inte helt enkelt.

– När det gäller andra symboler, som till exempel hakkorset, finns det ju tydlig lagstiftning, men det finns inte här, säger vakthavande befäl.

Hur flaggorna hamnat på de båda broarna är ännu oklart.

Jafaar al Jabiri har tidigare i år varit med och anordnat en demonstration mot gruppen IS.

– Vi kan inte tro att vi är trygga för att vi bor i ett hus i skogen, detta gör mig väldigt upprörd. Folk dör och detta sprider skräck både hos invandrare och etniska svenskar, säger al Jabiri."

Nej, Viralgranskarens omdöme i det här fallet är inte tillförlitligt. Det vore nog ingen dum idé att kriminalisera Hizb ut-Tahrir utifrån det som rörelsen tidigare har skrivit om Syrien, och även utifrån några av de orsaker som har lett till förbud i andra länder. IS-rekryteringen bör bekämpas, likasåväl som Khorasanrekryteringen, och om vi inte är naiva så inser vi att det i stort sett är samma muslimska ungdomar i Sverige som riskerar hamna i dessa mer eller mindre olika terroristgruppers våld. Vad som kan hända i vårt eget land i framtiden beror ju på hur vi politiskt agerar idag.

CONTRA-NYTT

Rättelse

I förra numret av Contra skrev Nils Tore Gjerde om några flickor i Georgien som hört att det var lämpligt att "resa bort" inför den ryska invasionen. Det var i slutet av juli 2008 de hörde detta, och ingen annan månad.

Fortfarande eftersläpning

Vi beklagar att vi fortfarande släpar efter med utgivningen av Contra. Under 2014 har vi dock tagit in några veckor av eftersläpningen och faktiskt har vi lyckats komma ut med sju nummer av Contra (nummer 5 och 6 för 2013 och numren 1–5 för 2014). Det innebär att nummer 6 2014 kommer ut först under 2015. Vi hoppas dock att även under 2015 kunna komma ut med sju nummer, varefter eftersläpningen skulle vara utjämnad.

Vi vill framhålla att en prenumeration på Contra avser sex nummer, oavsett vilken kalenderdag Contra kommer i brevlådan. Den som betalat prenumerationsavgiften får alltså sex nummer av tidskriften, oavsett när den kommer ut.

Vi skickar med ett inbetalningskort till Contra för varje nummer, avsett för den som vill beställa Contra-produkter eller vill ge Contra ett bidrag. När Din prenumeration på Contra upphör får Du ett meddelande om detta. Vi hoppas då att Du vill förlänga Din prenumeration med ett år.

Berätta om Contra!

I förra numret av Contra berättade vi om Jonas Bohman som spred information om Contra i sitt närområde. Tandläkare, läkare (och deras patienter), väntande busschaufförer och andra fick chansen att bekanta sig med Contra. Du har möjligheten att slå ett slag för Contra i den egna omgivningen eller i den egna bekantkapskretsen. Vi vet att personlig kontakt med läsare är det bästa sättet att värva nya prenumeranter. Vill du ha tidningar att dela ut i bekantkapskretsen är det bara att höra av sig till redaktionen (redax@contra.nu). Alternativt skickar Contra ut prenumerationserbjudanden om du skickar in en lista med namn och

adresser till Contra.

Contras vänner

Contra får (naturligtvis) inget statligt tidskriftsstöd, som i riklig mängd hade utdelats till motsvarande vänstertidskrifter. Det gäller uppenbarligen oavsett regering. När Alliansen försökte utse en person som inte var vänsterorienterad till Kulturrådets råd som handhar tidskriftsstödet blev det så livliga protester från vänstermaffian att mannen ifråga ansåg att han måste avsäga sig uppdraget utan att ens ha tillträtt. Som skattebetalare är du alltså med och betalar för utgivningen av diverse vänsterblad. Du har chansen att kompensera detta genom att ansluta dig till Contras vänner. För den lilla exklusiva skara som bidrar med minst 5.000 kronor per år till Contras utgivning ges privilegier i form av särskild information om Contras verksamhet och inbjudan till möten med redaktionen. Hör av Dig till redaktionen om Du vill tillhöra eliten! redax@contra.nu eller telefon 08-720 01 45.

Galleristen spränger ramarna!

Per-Olov Börjesons självbiografi är på hela 636 sidor, men den innehåller 157 korta och mustiga berättelser. Det gör det hela till en lättläst och underhållande bok. Den handlar om uppväxten i Skåne, livet som anställd på lyxkryssaren Stella Polaris och sexton år i Colombia. Efter de sexton åren återvände Börjeson till Sverige och startade välkända Galerie Börjeson i Malmö. Det fick han ordentlig fart på genom personliga kontakter med konstnärer som Salvador Dalí, Joan Miró och Andy Warhol. Men den historien kommer att berättas i en andra del av memoarerna.

Specialpris för Contras läsare!

Endast 100 kr inklusive frakt

E-post beställning@contra.nu

Enklast beställes boken genom att sätta in 100 kronor på plusgiro 85 95 89-4

"Läs och låt dig roas – en liknande livsnjutare och sanningssägare möter man inte ofta"
Erik Jonsson i Kvällsposten

SVERIGE-NYTT

Contras notisavdelning har i detta nummer sammanställts av C.G. Holm. De källor som refereras är inte direkt citerade, utan texten är Contras sammanfattning av originalkällan om inte annat markeras med citationstecken.

Kommunister på tillbakagång

Äntligen! I tre av Sveriges kommuner har det funnits representanter för Kommunistiska Partiet (det som en gång kallades KPML(r)) i kommunfullmäktige. Det är alltså personer som förespråkar revolution och ett socialistiskt samhälle, de som tycker att Vänsterpartiet är småborgerliga och som ofta betecknat socialdemokraterna som socialfascister. I höstens val tappade kommunisterna ett mandat i vardera av de tre kommuner där de varit representerade. I Karlshamn innebar det att partiet åkte ur fullmäktige helt och hållet, i Gislaved halverades antalet platser från två till en och i Lysekil minskade antalet kommunister i fullmäktige från tre till två. Dock är det anmärkningsvärt många som röstat på det blodröda partiet i de två sistnämnda kommunerna. I Gislaved minskade partiet från 610 till 471 röster, 2,6 procent av de avgivna rösterna. I Lysekil minskade antalet röster 682 till 638, men det var fortfarande 6,6 procent av rösterna. I stadens centrum fick partiet över 9 procent av rösterna. I Karlshamn, som blev befriat från kommunistisk re-

presentation i fullmäktige, röstade 1,8 procent på partiet.

Media har förfasat sig över att det nationalsocialistiska Svenskarnas Parti fick representation i fullmäktige i Grästorp 2010, när Daniel Höglund valdes in. Skattemyndigheten bestämde dock redan efter några månader att Höglund egentligen inte bodde i Grästorp och därefter stod hans stol i fullmäktige tom. Några personer som invalts på andra partiers listor gick under förra mandatperioden över till Svenskarnas Parti, men vid valet i september blev partiet inte invalt i någon av de 34 kommuner där man ställde upp. Däremot lyckades man genom en "valkupp" bli representerade av Johan Karlsson i kommunfullmäktige i Säter. Fyra personer skrev in Johan Karlssons namn på Sverigedemokraternas valsedel och eftersom partiet fick fler platser i fullmäktige än de hade kandidater lyckades Johan Karlsson komma in i fullmäktige med endast fyra röster.

Polisen prioriterar

Antalet poliser har under senare år ökat från 15 000 till 20 000. Antalet uppkärade brott har knappt ändrats alls. Man kanske förstår varför när man kollar vad polisen i Gävle sysslar med. Där ägnas spaningsresurser åt att sätta dit krogägare som ordnar otillåten dans. I slutet av 1940-talet var diskussionen het om

"dansbaneeländet". Den förtappade ungdomen roade sig på dansbanorna och det inte sällan i kombination med alkoholförtäring. Politikerna visade handlingskraft genom att införa krav på danstillstånd för att ordna dans. Den lagen gäller fortfarande, även om den tunnats ut en del. Till exempel har domstolarna med tiden gett med sig och inte fällt restaurangägare om gästerna ägnar sig åt "spontandans". Det tycks också råda politisk enighet om att reglerna med danstillstånd ska upphävas, men än har det inte skett.

Polisen i Gävle såg chansen att bättra uppklärningsprocenten, eftersom antalet anmälda olagliga danser är noll, borde ett uppkärad brott innebära en uppklärningsprocent på 100 procent. Man var dock väl medveten om att det krävdes ordentlig bevisning, varför man ryckte ut med kamera och fotograferade publiken på Berggrenska gården. Även kommunala myndigheter ryckte ut. Krogägaren fick en rapport med en bifogad bild. Han ansåg att det var en vanlig bild av folk som stod vid baren. Men kommunen ryckte ut igen för att i en motinlägga hävda att "50-80 personer rör sig i takt med musiken under dansliknande former" (de flesta krogar har numera bakgrundsmusik, även de där inga som helst rörelser i "dansliknande former" förekommer). Polisen menar att om det är tillräckligt stort avstånd mellan borden så talar det för att dans förekommer. Å andra sidan brukar brandmyndigheterna kräva att avståndet ska vara stort för att underlätta utrymning.

Nu har en förundersökning inletts mot Berggrenska gården. I Uppsala dömdes en restaurangägare för en tid sedan till böter för att faktiskt ha ordnat dans. I Gävle görs ordentliga utredningar för att konstatera att publiken rör sig i takt med musiken.

(Gefle Dagblad, Dagens Juridik)

Friskolor når bättre resultat

Samtidigt som regeringen på begäran av Vänsterpartiet avskaffar den så kallade friskoleöverenskommelsen publiceras en rapport som visar att friskolorna når bättre resultat än de kommunala skolorna. Friskoleöverenskommelsen var en överenskommelse mellan Socialdemokraterna och Alliansen för att garantera långsiktiga stabila arbetsförutsättningar för friskolor. Vem skulle vilja investera i lärarutbildning och skolbyggnader om man visste att verksamheten skulle kunna

förbjudas efter nästa val? Nu är det inget förbud det är fråga om, men ett förbud mot att ta ut vinst ur företagen, en av Vänsterpartiets hjärtefrågor, som Socialdemokraterna inte alls var inställda på före valet.

Nu har en sammanställning över resultatet för de nationella proven vårterminen 2014 i årskurs 9 gjorts. Friskoleeleverna nådde bättre resultat i samtliga fyra jämförda ämnen (svenska, svenska som andraspråk, matematik och engelska). Det visar sig också att friskolorna i samtliga ämnen har större andel godkända (betyg A-E i den nya betygsskalan). Störst skillnad till friskolornas fördel är det i ”svenska som andraspråk”, där bara 76 procent får godkänt i kommunala skolor mot 89 procent i friskolor.

Skolinspektionen drar åt tumskruvarna kring friskolorna. Inför nästa läsår hade det inkommit 380 ansökningar om skolor, bara 43 fick godkänt av skolinspektionen. (*Friskolornas riksförbund*)

Längre öppettider – färre våldsbrott

Nykterhetsrörelsen kämpar för kortare öppettider på krogarna och motsätter sig varje tillstånd för längre öppettider. Det är obetydligt visar färsk statistik från Gotland. I somras testade kommunen med att bevilja ytterligare en timmes nattöppet. Resultatet blev en sänkning av våldsbrottsligheten i Visby med 73 procent! En stor del av våldsbrotten inträffar när krogarna töms, och om tömningen sker ”för tidigt” blir det många människor som ska ut samtidigt. Tidigare har motsvarande erfarenheter gjorts i Kalmar.

(*Visita*)

Inget gratis museiinträde

I regeringens budget ingick gratis inträde till statliga museer (de flesta, inte riktigt alla). När budgeten föll försvann också gratisentréerna på museerna. Gratis entré på museerna är ett sätt att låta låginkomsttagare i glesbygden betala de välbeställda stockholmarnas kulturkonsumtion. Det handlar om sammanlagt 17 museer. Tretton ligger i Stockholm, vartill kommer Världskulturmuseet i Göteborg, Marinmuseet i Karlskrona, Flygvapenmuseet i Linköping och Skoklosters slott utanför Uppsala. Inget norr om Uppsala alltså och ett enda som inte ligger i Sveriges fem största städer.

Rysen är redan här

När kommer ryssen? Efter 1809 har det bara har förekommit några enstaka bombanfall under Andra världskriget (riktade mot Stockholm och Strängnäs i februari 1944) samt enstaka intrång i svenskt luft- rum och svenskt vatten, de senare dock utan användande av vapenmakt.

Men antalet ryssar i Sverige ökar kontinuerligt. Det finns över 24 000 personer bosatta i Sverige som är födda i Ryssland (inklusive några tusen som anges som födda i ”Sovjetunionen” utan närmare precisering). En del är flyktingar från kommunismen, andra har gift sig med en svensk, men det finns också tusentals Putin-orienterade vars närvaro i Sverige kan ifrågasättas – varför inte hellre vara hemma i det land de beundrar? De Putin-orienterade är organiserade i Ryska Riksförbundet i Sverige (Rurik), som har hammaren och skäran i toppen på sin hemsida.

Ordföranden Lioudmilla Siegel har vid åtminstone två tillfällen i år ordnat offentliga möten för att protestera mot Ukrainas tidigare försök att försvara den del av det egna landet som ockuperades och annekterades av Ryssland tidigare i år! Inom Rurik finns ett tjugotal medlemsorganisationer som bidrar till att upprätthålla ett ”ryskt” samhälle i Sverige.

Från vinjetten till Ruriks hemsida

U137 skulle hämta upp elitsoldater

Den pensionerade kommendören av första graden Nils-Ove Jansson har skrivit en bok med titeln *Omöjlig ubåt*. Jansson var under tiden 1992–95 chef för ÖBs underrättelsekontor. Jansson vill genom sin bok visa att ubåtskränkningarna var systematiska och allvarliga och att de pågick under en längre tid. Under 1950- och 1960-talen övade Sovjet för att kunna sänka fartyg i svenska vatten. Från omkring 1970 började ubåtar användas för

att förbereda sabotage i Sverige och för att sätta iland illegalister. Efter 1981, när Ronald Reagan tillträdde som president, gjorde Sovjet förberedelser för att kunna rikta ett första slag med kärnvapen mot Väst. Sovjet trodde på goda grunder inte på Sveriges neutralitet (för bakom kulisserna hade Sverige ett nära samarbete med Storbritannien och USA). Därför gjordes omfattande förberedelser för att hindra NATO från att utnyttja svenskt område och för att lamslå Sverige. I skärgårdarna gjordes förberedelser för att lägga ut kärnvapenminor.

Enligt Janssons bok gick en ubåt in med en grupp spetsnazsoldater i Blekinges skärgård den 25 oktober 1981. De skulle förbereda utläggning av kärnvapenminor på platser där de skulle göra maximal skada för den svenska flottan och marinbasen i Karlskrona. Soldaterna skulle hämtas av U137 den 27 oktober. Det gick inte som tänkt, eftersom U137 gick på grund.

Vinst i välfärden

I alla näringar är vinst ett mått på effektivitet. När någon kommer på en effektivare metod ökar vinsterna, tills idén har spritt sig till konkurrenterna. Då sjunker priserna och vinsterna eroderas. I kommunala och statliga företag fungerar det annorlunda. Kommer någon på en effektivare metod försvinner vinsten direkt i form av minskade anslag. Effektiviseringarna låter vänta på sig eller uteblir helt. Därför är det viktigt för skattebetalarna att det finns ett vinstintresse också i de verksamheter som betalas med skattepengar. Annars blir slöseriet med skattebetalarnas pengar oundvikligt.

I Östersund har man genomfört ett experiment med vinst inom vården. Två identiska vårdboenden har byggts alldeles bredvid varandra. Det ena drivs av kommunen och det andra av Vardaga, en vinstdrivande koncern i vårdsektorn. Vardaga får 10 miljoner mindre än kommunen för att driva ”sin” anläggning. När Nordic Health Care Group jämförde kvaliteten på de två anläggningarnas tjänster visade det sig att kvaliteten var helt jämförbar, men Vardaga hade mer sofistikerade ledningsmetoder och bättre anpassning till brukarnas behov. Det gjorde att kostnaderna blev lägre och vinsten för skattebetalarna större än för Vardaga.

UTLANDS-NYTT

Antikommunistisk staty bortplockad av polska myndigheter

Den polske konstnären Jerzy Szumczyk skapade en staty för att hedra de uppskattningsvis två miljoner kvinnor (främst tyskor, men också polskor) som våldtogs av Röda armén i slutskedet av Andra världskriget. Uppmärksamheten kring dessa kvinnor har varit begränsad eftersom de tillhörde den förlorande sidan, det barbariska nationalsocialistiska Tyskland. De flesta var naturligtvis helt oskyldiga till regimens brott. Men det var fritt fram för de ryska soldaterna att förgå sig mot de tyska kvinnorna. Szumczyks staty kallas "Komm Frau" (Häng med kvinna!) och placerades ut på en gata i Gdansk. Statyn föreställer en rysk soldat som med hjälp av en pistol riktad i kvinnans mun våldtar en gravid kvinna. Gdansk (Danzig) var innan Andra världskriget en självständig stadsstat med 95 procent tyskspråkig befolkning. Myndigheterna i Gdansk beslagtogs omgående statyn och tog in Szumczyk på förhör.

(Daily Mail)

Jerzy Szumczyks staty "Komm Frau" visar en rysk soldat som är i full färd med att våldta en gravid tysk kvinna. Två miljoner tyskor och 100 000 polskor våldtogs av Röda armén under slutskedet av Andra världskriget.

Att köpa in sig i EU

Flera EU-länder har gjort det möjligt för förmögna personer från tredje land att köpa sig uppehållsrätt i EU. Har man uppehållsrätt i ett EU-land är man innanför gränsen och kan röra sig fritt i hela EU. Portugal har sålt visum till 1775 utlänningar under de senaste åren. Fler-talet kineser. Priset? De har åtagit sig att

investera 1 miljard euro i landet, ungefär fem miljoner kronor per person. Mest handlar det om att köpa fastigheter. Inte oväntat har det avslöjats att det ligger mycket korruption bakom. Polisen grep nyligen elva personer, inklusive chefen för landets gränsbevakning. Inrikesminister Miguel Macedo avgick kort därefter.

I Lettland ställer man inte lika höga krav som i Portugal för att ge ett femårigt uppehållstillstånd. Det räcker att köpa en fastighet för 100.000 euro. Den här möjligheten har framförallt använts av ryssar, men också, som i Portugals fall, av kineser. För Lettlands del är en ökad invandring av ryssar en uppenbar säkerhetsrisk när president Putin förklarar att Ryssland har skyldighet att försvara ryska medborgares intressen också i andra länder. Det bor redan 26 procent ryssar i landet, som var ockuperat av Sovjetunionen mellan 1944 och 1991.

Också Grekland, Spanien och Ungern har liknande program för den som är välbeställd från tredje land och vill ordna uppehållstillstånd inom EU.

(The Economist)

Invandring i Norge

Samtidigt som antalet asylsökande i Sverige på ett år har ökat med 52 procent har antalet asylsökande i Norge gått ner med 6 procent. Till sista september hade Norge 8 700 asylsökande och Sverige 60 000. För några år sedan (2009) hade Norge 13 400 asylsökande under samma period.

Orsakerna till de stora skillnaderna är flera. Sedan länge har Sverige fått fler asylsökande från Mellanöstern, medan Norge

tagit emot många från Pakistan. När flyktingströmmarna från Mellanöstern, men inte Pakistan, ökar är det naturligt att fler söker sig till Sverige. En säker viktigare orsak är det svenska beslutet att ge generellt permanent uppehållstillstånd till flyktingar från Syrien. Sverige är ensamt i Europa om att inte tidsbegränsa uppehållstillstånden och att dessutom ge

dem generellt utan individuell prövning av om det finns några asylskäl. Migrationsverket förutspår en ytterligare kraftig ökning av antalet asylsökande under det kommande året – Migrationsverkets senaste prognos lyder på mellan 80 000 och 105 000 asylsökande, den senare siffran obetydligt under antalet födda under ett år – 114 000 år 2013. Norge har under det senaste året dessutom börjat se till att de som får avslag verkligen tvingas lämna landet. Den svenska verkställigheten är som ett stort såll. Den nya norska regeringen har inriktat sig på att "beta av" den stora mängden ej verkställda avslag. I första hand har man tagit itu med kriminella, under de första nio månaderna 2014 skickades nästan 2000 kriminella utlänningar hem. För 2015 planerar man att skicka hem 10000 illegala invandrare från Norge.

En annan åtgärd för att strama upp tillämpningen av lagen är att man planerar att ordna med en mottagningscentral på transitområdet på Gardermoen flygplats utanför Oslo. De som inte har behörighet ska aldrig släppas in över gränsen.

(Fremskritt)

Sharia-polis i Wuppertal

I Wuppertal i Tyskland har personer med västar märkta "Sharia Police" patrullerat gatorna på nätterna. De har försökt övertala folk att inte besöka barer, spellokaler, musiketablissemang och liknande, som anses vara syndiga enligt sharia. Den riktiga polisen (med beteckningen Polizei i Tyskland) har haft problem med gruppen eftersom det inte är förbjudet att försöka övertala folk att leva efter religiösa läror. Ingripanden har gjorts med hänvisning till ett existerande uniformsförbud, motsvarigheten finns i den svenska lagparagrafen om föregivande av allmän ställning (Brottsbalken 17 kap 15§). Men de tre västarna beslagtogs inte ens. Ytterligare åtta personer var misstänkta för "olaglig sammankomst" i samband med salafist-gruppens aktioner i Wuppertal.

(Der Spiegel)

Jämlikhet och fattigdom

Åter börjar inkomstutjämnings att bli ett ideal i vissa kretsar, inte minst i de grupper som förläst sig på den franske ekonomen Thomas Pikettys tegelsten *Kapitalet i det 21a århundradet*. Tidskriften *Economist* granskar USAs mest jämställda county, Loving i Texas. Länet har den lägsta gini-

koefficienten av alla (gini-koefficienten kan användas för att visa exempelvis inkomstspridning, siffran är noll om alla har exakt lika mycket, 1 om en person har alla inkomster). Lovings gini-koefficient är 0,21, lägre än Sveriges. Arbetslösheten är dock låg, bara fyra personer, så alla har någon inkomst, vilket är en av orsakerna till den låga gini-koefficienten. Den andra är att ingen tjänar särskilt mycket. Anledningen till den låga gini-koefficienten är sammanfattningsvis att alla har det ganska uselt. Genomsnittsinkomsten är 39.000 dollar, ungefär 14.000 dollar lägre än det amerikanska genomsnittet. Men i vänsterns moderna värld med Thomas Piketty som husgud är situationen i Loving idealisk.

En ukrainsk hjältninna: Nadja Savtjenko

Nadja Savtjenko var helikopterpilot i Ukraina. Hon tillfångatogs i Ukraina, i Luhanskområdet, i juni. En video där hon förhöordes släpptes några dagar senare av ryssarna. Nadja vann respekt i Ukraina eftersom hon vägrade att svara på rebelernas frågor. Den 2 juli häktades hon av en rysk domstol (hon hade tillfångatagits i Ukraina). Hon anklagades för att "ha medverkat i en grupp som har dödat två eller flera människor" med motivet "politiskt hat". Vad hon gjort var att hennes helikopterspaningar avslöjat var några ryssar befann sig, varefter det ukrainska artilleriet riktade in sina granatkastare mot målet för spaningen, varvid två män-

Nadja Savtjenko är i Ryssland anklagad för mord sedan hon kidnappats i Ukraina, där hon tjänstgjort som helikopterpilot. Hon har stått stark mot ryssarna och blivit vald till ledamot i det ukrainska parlamentet under sin när detta skrivs alltjämt pågående fängelsevistelse i Ryssland.

niskor miste livet. Hon anklagades också för att ha korsat gränsen till Ryssland illegalt, trots att det var hennes fängvaktare som tog med henne till Ryssland för "rättslig prövning".

Som krigsfånge ska Nadja Savtjenko inte ställas inför rätta alls enligt Genèvekonventionen. Under processen har hon stått stark och vägrat att finna sig i ryssarnas brott mot krigets lagar. Hon uppträder bland annat i rättsalen i en T-shirt med det ukrainska statseblemet på

brösten och besvarade alla frågor i rätten på ukrainska.

I oktober 2014 valdes hon till ledamot i det ukrainska parlamentet.

(Kharkiv Human Rights Protection Group)

Återinför slaveriet!

Islamiska Staten har knappast anlitat en västerländsk PR-konsult när man i sin webb-tidning *Dabiq* publicerade en artikel om återupprättandet av slaveriet. Artikel innehåller ett religiöst rättfärdigande av slaveriet, som med undantag för i ett fåtal muslimska länder, upphävdes för mer än hundra år sedan. Artikel framhåller att Koranen säger att det är godkänt att göra slavar av "otrogna" kvinnor som tillfångatas under krig ("otrogna" män kan dödas direkt, men de måste först erbjudas att konvertera till islam). Artikel hävdar vidare att förhållandet att slaveriet övergetts även av muslimer lett till synd, män förleds till sedeslöshet när de inte tillåts att ha en slavinna som alternativ till giftermål.

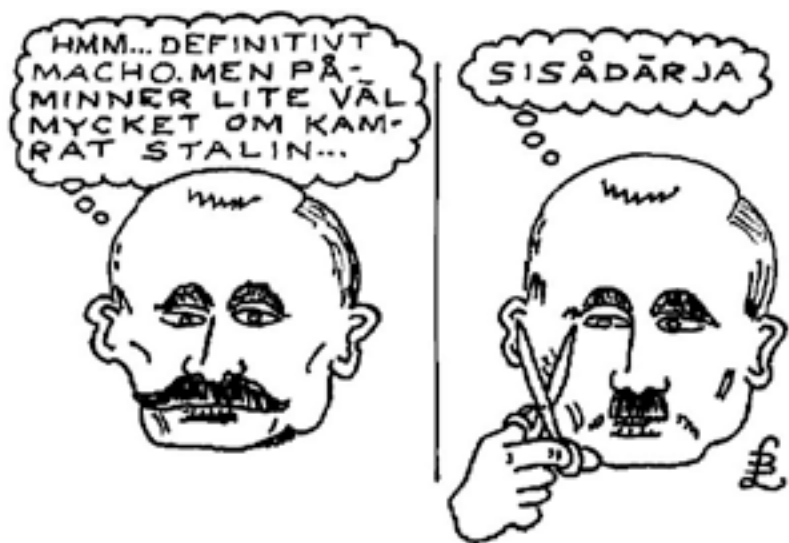
När Islamiska Staten tidigare i höst erövrade staden Sinjar i Irak dödades hundratals yazidiska män, medan 2000 kvinnor och barn kidnappades. En femtedel skickades vidare till Islamiska statens ledning, medan resten fördelades på platsen.

Yaziderna anser sig själva vara muslimer, men "godkänns" inte av sunniter eller shiiter. De jämföras därför med "hedningar".

När FNs deklaration om de mänskliga rättigheterna antogs röstade kommunistblocket nej, eftersom deklarationen innehöll demokratiska rättigheter. Saudiarabien röstade också nej, eftersom deklarationen förbjöd slaveriet. *(The Economist)*

Friskolor gör succé

I Storbritannien har friskolorna hållits hårdare än i Sverige, men allt fler vill följa efter den svenska modellen. Som ett första steg har man (på initiativ av den tidigare Labour-regeringen) släppt den kommunala kontrollen av läroplaner, anställningar och budget hos 4000 högstudier och gymnasier. Ett företag, ARK, lyckades från 2006 (då skolan var kontrollerad av kommunen i en fattig del av Portsmouth) till 2014 höja godkändprocenten i de nationella proven från 3 procent till 79 procent!

PUTIN FRAMFÖR SPEGELN

25 år sedan den islamistiska terrorns fader dog

Seyyed Ruhollah Mostafavi Mousavi Khomeini hette en tämligen obskyr shiamuslimsk präst, född i början av förra seklet, som genom tillfälligheternas spel blev ej endast andlig och politisk ledare i Iran utan också den moderna islamistiska terrorismens fader. Ofta kallades han bara "ayatollah". Ayatollah är en islamisk hederstitel som används inom shiasekten och som kan ha såväl religiös som världslig betydelse. 2014 är det 35 år sedan den islamistiska revolutionen skakade Iran och världen.

Det är 2014 25 år sedan Ruhollah Khomeini avled i cancer vid 88 års ålder den 3 juni 1989 och 35 år sedan han och hans fanatiska anhängare störtade den provästlige shahen Reza Pahlavi från maktens tinnar. Ayatollah Khomeini var under hela 1980-talet en av världens mest omtalade politiska gestalter och kunde komma till makten genom en kombination av den iranska monarkins svaghet och västvärldens, främst den amerikanska Carter-administrationens, aningslöshet. Det är med goda skäl Khomeini brukar benämnas den moderna islamistiska terrorismens fader.

Ruhollah Khomeini föddes 1902 i den iranska staden Khomein, där fadern Mustafa Mousavi var en ledande präst. Denne mördades fem månader efter sonens födelse. Den blivande ayatollahns farfar var en muslimsk hindustanier, som på 1800-talet invandrat till Khomein i provinsen Markazi i västra Iran från Barabanki i norra Indien. Morfadern härstammade från en persisk shiitisk prästsläkt.

Kvinnan fick starkare ställning

Khomeini började undergå träning och undervisning i den islamska religionen från tidiga år. Vid sex års ålder sattes han att studera Koranen. Omsider gifte han sig och blev far till två söner och tre döttrar. Det skulle emellertid dröja många år innan han blev politiskt aktiv. När så skedde var det som protest mot vad Khomeini, utifrån sin extremt stränga tolkning av shia, uppfattade som shahens oacceptabla reformer, vilka gav kvinnan en starkare ställning i det iranska samhället.

Bengt Therner skriver den 18 juni 2009 följande på Sveriges Radios sajt om bakgrunden till samhällsomvälvningen i Iran under Khomeinis ledning:

"Dynastin som revolutionen kastade över ända var ett envælde och kännetecknades av sin strävan mot modernisering, västernisering och sin likgiltighet för

---

tommy.hansson@contra.nu

---

religion och demokrati. Dynastins grundare, armégeneralen Reza Pahlavi hade förkastat den traditionella religiösa lagstiftningen och ersatt den med lagar av västerländsk art, förbjudit traditionella islamiska klädedräkter, inklusive den som täckte kvinnor, och förbjudit det traditionella separerandet av kvinnor och män."

Hela artikeln här: <http://sverigesradio.se/sida/gruppsida.aspx?programid=3304&grupp=6240&artikel=2913940>

Den Reza Pahlavi Therner nämner är fadern till shahen med samma namn som störtades av Khomeini och dennes anhang. Pahlavi senior (1878-1944) tog plats på den så kallade Påfågelstronen som shah av Iran – hela den kejsarliga titeln kan översättas med "Konungarnas konung och ariernas ljus" – efter att ha störtat den tidigare shahen Ahmad Shah Qajar i en statskupp 1925.

USA och Storbritannien ingrep

Den förste Reza Shah Pahlavi – han föddes som Reza Khan – störtades av de amerikansk-sovjetiska invasionsstyrkor som intog Iran 1941 efter att ha anklagats för tysksympatier. I stället placera-

des hans son, Mohammad Reza Pahlavi (1919–80) på tronen. Fadern dog i landsflykt i Johannesburg Sydafrika 1944. 1951 tillträdde den reformvänlige Mohammad Mosaddeq (1882–1967) som premiärminister sedan han med stor majoritet valts till detta ämbete av det iranska parlamentet Majlis.

När den vänsterinriktade Mosaddeq i rask takt satte igång med att nationalisera landets av utländska företag ägda oljetillgångar började västmakterna dra öronen åt sig och fundera över vad de skulle göra med den besvärlige Mosaddeq. I samband med den så kallade Abadankrisen enades USA och Storbritannien, som även hänvisade till hotet om att Iran kunde bli kommunistiskt under den radikale Mosaddeqs ledning, om att ingripa. Mosaddeq störtades av de samverkande säkerhetstjänsterna CIA och MI6 i vad som kallades Operation Ajax 1953.

Shahen, som valt att fly landet kort tid dessförinnan och vänta ut krisen i Italien, återvände till sin tron under det att Mosaddeq och hans utrikesminister, Hossein Fatemi, dömdes till döden. Fatemi avrättades omedelbart medan Mosaddeq fick sitt straff omvandlat till husarrest som han befann sig i till sin död 1967. Han begravdes under golvet till sin matsal.

Brutal islamistisk teokrati

Det har sagts att det iranska kejsardömet försvagades i auktoritet i och med den västerländska inblandningen 1953 – efter detta låg missnöjet och pyrde bland såväl vänsterpolitiska som religiösa regimotsändare. Det skulle dock dröja

Iran moderniserades raskt under shahen på 1960- och 1970-talen. Här en bild från ett disco i det gamla Iran. En sådan bild är otänkbar i dagens präststyrda Iran. Även om många iranier säkert drömmer om att tiderna ska bli sådana igen.

till 1962 innan den då 60-årige Ruhollah Khomeini gav sig in i politiken, som kan sägas vara oupplösligt förenad med den islamiska ideologin.

Efter att från början ha reagerat mot shah Mohammad Reza Pahlavis moderniseringspolitik, som bland annat gav rösträtt till kvinnor, blev Khomeini alltmer extrem i sitt traditionellt islamiska synsätt och deltog aktivt i den revolt som ägde rum den 5 juni 1963. Khomeinis synsätt och karriär påverkades av tre faktorer: 1. Två ledande iranska religiösa ledare avled, vilket lämnade fältet öppet för Khomeini. 2. Sedan den förste Pahlavi-shahens dagar befann sig den religiösa klassen på defensiven, detta som en följd av den tilltagande sekulariseringen. 3. Shahen gav diplomatiska privilegier till amerikansk militärpersonal, något som verkade som tändvätska för de krafter som ville ha mer nationellt oberoende för Iran.

Ruhollah Khomeini tvingades gå i landsflykt 1964, först ett år i Turkiet men under perioden 1965–78 i Irak. Han tvingades av Saddam Hussein lämna landet och slog sig då ner i Frankrike. I början av 1978 utbröt ett uppror mot shahens styre, vars hastighet chockade såväl Washington som shahen. Varken den fruktade säkerhetspolisen SAVAK eller militärförband lojala mot shahen förmådde hantera situationen, och i december samma år hade

de sekulära och religiösa revolutionsstyrkorna erövrat Teherans gator.

Den 1 februari 1979 kunde Ruhollah Khomeini återvända från sin exil i Frankrike och den 11 februari grunda den Islamiska republiken Iran, vilken i år alltså kunde fira 35-årsjubileum. Khomeinis islamistiska styrkor hade därmed konkurrerat ut kommunisterna och de demokrater som drömde om frihet och demokrati av västerländsk typ och kunde upprätta en brutal islamistisk teokrati där de reaktionära mullorna regerade.

444 dagars ambassadockupation

Bilden av den islamistiska revolutionen i Iran kan inte bli fullständig om vi inte väger in Förenta staternas göranden och låtanden. När Jimmie Carter tillträdde som president i januari 1977 efter att ha besegrat den sittande republikanske presidenten Gerald Ford i valet i november föregående år, ärvde han en unik relation till shahen av Iran som fått igen sin tron tack vare en amerikansk-brittisk operation.

Shahens Iran hade bland annat tillgång till några av de mest sofistikerade vapnen som USA försett sina allierade med och fick när som helst köpa den mest högtstående teknologin, utom kärnvapenrelaterad sådan. Iran hade under tandemet Richard Nixon/Henry Kissinger tiller-

känts en tillsammans med Saudiarabien unik position som USAs främsta ”vakt” gentemot i första hand sovjetiskt inflytande i området kring Persiska viken. USA:s globala strategi vid denna tid gick ut på att hålla sovjetiska intressen i schack genom stater som kunde agera som USAs ställföreträdare.

Den islamiska/islamistiska revolutionen i det strategiskt viktiga Iran blev USAs första chockartade erfarenhet av radikal islam, en upplevelse som förhöjdes av den 444 dagar långa ockupation av USAs ambassad i Teheran som inleddes den 4 november 1979 och slutade den 20 januari 1981. President Carter gav order om en räddningsoperation av de 52 i gisslan – de var 66 från början men 14 hade frigivits av ockupanterna – kallad Operation Örnklo som iscensattes den 24 april 1980, men den slutade i ett gigantiskt fiasco och åtta döda soldater efter en helikopterolycka.

Gisslan i Teheran frigavs bara minuter efter det att Ronald Reagan svurit presidenteden i Vita huset i Washington, D. C.

Mer om gisslandramat här: <http://sverigesradio.se/sida/gruppsida.aspx?programid=3304&grupp=6240&artike1=3215604>

”Helig man”, ”helgon”, ”Gandhi-lik”...

I en analys av den iranska revolutionen och Jimmy Carters handlande i samband med denna skriver Michael D. Evans följande på sajten The Blaze den 11 februari 2014:

”I sin anti-krigs-pacifism, förstod Carter aldrig att Khomeini, en präst i exil i Irak, förberedde en revolution i Iran. Hans främsta vapen var inte svärdet utan media. Han använde ljudkassetter som smugglades in av iranska pilgrimer som återvände från den heliga staden Najaf [i Irak], han underbläste ett missnöje med vad han kallade gharbzadeg (den västerländska kulturens pest).”

Carter, konstaterar Evans, pressade shahen till eftergifter avseende ”männliga rättigheter”. Exempelvis frigavs ett stort antal politiska fångar liksom presscensuren lättade. ”Khomeini kunde aldrig lyckas utan Carter. Den islamiska revolutionen skulle annars ha blivit dödfödd”.

Jimmy Carter uppvisade en mer än tillätligt naiv inställning gentemot den hänsynslöse och sluge fanatikern Khomeini, vilken Carter betraktade som en ”helig

Mörkret sänkte sig över Iran när ayatollah Ruhollah Khomeini tog över makten 1979. Det som var Mellanösterns mest dynamiska land blev snabbt en medeltida präststat.

man” i täten för en gräsrotsrevolution i stället för den moderna islamistterrorns grundare och fader. Om möjligt ännu naivare var USAs FN-ambassadör Andrew Young, som vid ett tillfälle utlät sig: ”Khomeini kommer till slut att bli hyllad som ett helgon.” Och enligt Carters Iran-ambassadör William Sullivan var ayatollah ”en Gandhi-lik gestalt”.

Om man får tro shahens änka, kejsarinnan Farah, var shah Mohammad Reza Pahlavi tämligen väl medveten om vad den islamistiska omvälvningen i Iran skulle kunna leda till. Hon citeras så i Evans text:

”Min make sa till mig att om Jimmy Carter framhärdar kommer Khomeini till slut tillbaka och med honom kommer den islamiska revolutionen. Ryssarna kommer att invadera Afghanistan och Irak kommer att gå i krig mot Iran. Vem vet vilka fasor som kommer att drabba världen.”

Hela texten i Evans artikel i The Blaze här: <http://www.theblaze.com/contributions/35-years-ago-an-iranian-revolution-thanks-to-jimmy-carter>

Shahen fick rätt

Shahen fick rätt till punkt och pricka. I dag vet vi vilka hemskheter den islamistiska revolutionen i Iran – alla islamisters och jihadisters föredöme – ledde till.

Mullornas Iran styrs i dag av den efterträdare Khomeini utsåg före sin död i Teheran den 3 juni 1989, Ali Khamenei.

Regimen fortsätter, oberörd av omvärldens lama protester hänga utövande homosexuella och narkotikadömda, stena äktenskapsbrytare och hugga av lemmar på tjuvar, allt enligt den strängast möjliga tolkningen av sharia. Utvecklingen av landets urantillgångar fortsätter, något som utgör ett överhängande hot inte bara mot Israel och Mellanöstern utan mot hela världen.

I dag är både Khomeini och shah Mo-

hammad Reza Pahlavi döda – shahen avled i cancer i Kairo den 27 juli 1980 efter att året innan ha behandlats i USA till Teherans stora missnöje – men den iranska revolutionens följdverkningar lever och har hälsan. Liksom även Khomeinis välgörare, expresident Carter, som för en tid sedan pläderade för att terrororganisationen Hamas i Gaza skall erkännas som en fullvärdig förhandlingspartner.

På den mannens tokigheter tycks det inte finnas någon ände.

I det nya Iran går befolkningen på avrättningar istället för disco.

Arbetslöshet i Sverige

Löfven-regeringen har satt upp målet att Sverige 2020 ska ha Europas lägsta arbetslöshet, lägre än Österrikes, som för närvarande toppar listan.

Men EUs mått på arbetslösheten berättar inte vad som egentligen gäller. För att få veta det behöver vi ett mer sofistikerat mått. Arbetslösheten mäts i EU som alla som aktivt sökt ett jobb i förhållande till alla som har ett jobb. Man märker genast att det ligger en hund begraven i termen ”alla som aktivt sökt ett jobb”. Är chansen liten att få ett jobb söker färre. Och arbetslöshetstalet sjunker.

Ett alternativt sätt att beräkna arbetslösheten tar hänsyn till sjukskrivningar och stöd för att öka sysselsättningen.

Mellan 1996 och 2005 ökade antalet förtidspensionärer med 140 000 och antalet långtidssjukskrivna med 45 000 personer. Det har kallats den dolda arbetslösheten. Från 2006 minskade den dolda arbetslösheten och är nu på sin lägsta nivå

någonsin. Regeringen vill gärna gå tillbaka till de gamla måtten. Men det innebär att den verkliga arbetslösheten ökar.

Andelen av den totala befolkningen som arbetar har ökat under Alliansens tid vid makten 2006–2014. Den nya regeringen vill ändra sättet att mäta, så att arbetslösheten minskar, fast sysselsättningen också minskar. Det låter inte särskilt förnuftigt.

I tidskriften *Ekonomisk Debatt* har Andreas Bergh framfört synpunkten att det nuvarande problemet med låg sysselsättning beror på att löneskillnaderna är för små. Det finns inte tillräckligt med jobb med hänsyn tagen till de höga löner som facket kräver för de enklaste jobben.

För femtio år sedan fanns det massor med jobb som kunde utföras av vem som helst. Idag kräver de flesta jobb en viss specialiserad kunskap. Där ligger kärnan till dagens arbetsmarknadsproblem.

Hur hantera hemlösa?

Det finns många åtgärder som de sociala myndigheterna sätter in för att lösa problemen. De personer som man misslyckas med är psykiskt sjuka eller missbrukare. Då brukar oftast privata hjälporganisationer vara den sista utvägen, ofta med stöd från myndigheterna. Men det cirkulerar en rad modeller om hur man ska ta hand om hemlösa för att de långsiktigt ska "komma tillbaka". Contra tittar på några modeller.

En majoritet av de långsiktigt hemlösa är psykiskt sjuka, alkoholister eller narkomaner. Ofta har de alla tre problemen samtidigt. Det är svårt att komma någon vart med "lindriga" fall av hemlöshet när personer placeras på härbärgen, eftersom åtskilliga av de som sover där är svårt berusade, höga på knark och utagerande. Flera av de organisationer och institutioner som arbetar med hemlösa kräver därför att den person som ska tas in på härbärgen ska vara nykter och opåverkad.

Andra arbetar med olika modeller. Stockholms Stadsmission har till exempel "Bostället" där den hjälpbehövande kan kvalificera sig till en "träninglägenhet". På "Bostället" finns 62 platser. Men först måste man visa att man är beredd att ta itu med sina problem genom att delta i program mot drogberoende. Tidigare kunde man inom Bostället flytta upp till en högre våning, allteftersom problemen löstes. Den modellen tillämpades för några år sedan, men nu kräver Boställets egna bostäder inte drogfrihet heller på de övre våningarna. Förhoppningsvis ska de boende kunna kvalificera sig för en "träninglägenhet" på annat håll. Det tar i genomsnitt mellan 1,5 och 2,5 år för en boende att kvalificera sig för en "träninglägenhet".

I Kanada har staden Medicine Hat (med 61 000 invånare) vänt upp och ner på den klassiska trappstegsmodellen, att den hemlöse ska kunna "arbeta sig upp" i boendekedjan från ett härbärge till en tillfällig lösning och vidare till en permanent bostad. Bara hälften klarar sig hela vägen fram till ett permanent boende, trots en rad stödinsatser. De första faller redan på att de vägrar att ställa upp på några rehabiliteringsåtgärder, medan andra misslyckas med de åtgärder som faktiskt genomförs. I Medicine Hat gör man tvärtom, placerar de långsiktigt hemlösa i en färdigmöblerad enkel lägenhet, utan att först ställa några krav. Samma modell har sedan länge tillämpats i New York. Där har det visat sig att efter fem år är

det 88 procent som har kvar en bostad. Först sedan den hemlöse placerats i en lägenhet börjar de sociala myndigheterna försöka åtgärda det bakomliggande problemet. Prioritet ges för de värst utsatta, inte för de man tror sig kunna nå resultat med. Trots denna prioriteringsordning är programmet något som sparar skattebetalarna pengar. De utsatta personerna kostar ofta mycket i form av akutvård, avgiftning, polisingripanden och så vidare. I Calgary i Kanada räknar man med att man sparar inemot 200 000 kronor per person.

I Medicine Hat har man som mål att avskaffa hemlösheten under 2015, ett mål som sattes upp år 2010. Man är en god bit på väg. I början av perioden handlade det om ungefär tusen personer per år, som någon gång passerade olika härbärgen. I augusti i år hade man betat av hela kölistan för boende i en egen lägenhet. Men det finns inte några marginaler om det skulle uppstå nya behov.

Modellen med "Bostad först" började tillämpas i New York redan 1992 och har

sedan spritt sig till andra städer runt om i världen. Bland annat i våra grannländer. I Stockholm bedrivs sedan 2010 ett "metodutvecklingsprojekt" i samverkan mellan Stadsmissionen och det kommunala bostadsbolaget Svenska Bostäder. Några stora avtryck har projektet ännu inte gjort.

Kritikerna mot projekt som "Bostad först" menar att man prioriterar dåligt uppförande. De värsta fallen får prioritet. Knarkar man mycket och sköter sig illa är chansen störst att få en bostad. Medan många skötsamma bostadslösa hankar sig fram med andrahandsboenden, soffor hos kompisar etc. I städer med bostadsbrist, som Stockholm, kan det vara människor med arbete som i många år måste hanka sig fram på detta sätt och som måste ägna en stor del av sin lediga tid åt att jaga ett nytt andrahandsboende. Sådana personer ser inte gärna att de misskötsamma ska få bostad först. Men rent kommunal-ekonomiskt kan det alltså vara en god affär att ge just de misskötsamma bostaden först.

Stockholms Stadsmission hoppades att hemlösa skulle kunna göra "bokarriär" genom att flytta uppåt i Bostället. Det blev ingen succé, men andra modeller kan fungera.

Kritisk granskning av arvet efter 1968

Svensk Tidskrift publicerade den 22 november 2013 en artikel av Fredrik Haage om Ax:son Johnsonstiftelsens pågående projekt att kritiskt granska 68-rörelsen. Haage talade med den projektansvarige litteraturvetaren Peter Luthersson. Utdrag nedan:

”Inte minst som tidigare redaktör för Svenska Dagbladets kulturredaktion har Luthersson utvecklat ett tränat öga för politiska uttryck. När vi träffas för ett samtal i hans hem i Stockholm blir jag förevisad den komplexa ideologisk-kulturella symmetrin hos de många kylskåpsdekaler. En bild på Strindberg är uppsatt ungefär i höjd med fötterna.

Luthersson påpekar att 1968 inte innebar någon revolt i Sverige. De fick inte makten. Deras partier försvann. Däremot fick grupperna betydelse i flera samhällsinstitutioner och tongivande personer fick framträdande poster.”

(Kommentar: Se härom författaren Bertil Häggmans bok *Medlöparna*. Redan 1991 kunde Häggman konstatera att revoltörerna misslyckades. I stället genomförde de den ”långa marschen genom institutionerna” och har länge suttit på

ledande poster inom svensk förvaltning, kulturliv och media.)

”Frågan är med hur stort inflytande, om de till och med stöpt om hela samhällsfunktioner.

Operativa ledare för projektet är idéhistorikern Svante Nordin och statsvetaren Lennart Berntson. De beskriver i förordet till 'Arvet efter 1968' vänsterns transformering från klassisk marxism till dagens identitetspolitiskt orienterade rörelser som en ganska smärtlös övergång från historiematerialism till en från upplysningen avskuren rättighetsdoktrin, med öppningar mot såväl islamism som antisemitism. Deras penseldrag följer

Bertil Häggman
bertil.haggman@contra.nu

tydligt de mönster som Johan Lundberg noggrant tecknar i sin aktuella bok *Ljusets fiender* (Timbro).

Även om projektet hittills endast sett dagens ljus i form av en introduktionsantologi, är det något i materialet som fått Luthersson att lyfta på ögonbrynen redan nu, undrar jag? Ja, svarar han; det är in-

sikten om 68-vänsterns tydliga formering inom Svenska kyrkan. Idéhistorikern Johan Sundeens belysning av detta ämne visar att rörelsens aktiva gestalter var lika fast grupperade och organiserade i den kyrkliga miljön som någon annanstans. Luthersson säger sig vara förvånad över hur pass tidigt dessa uppträdde och hur tydligt avgränsade de var: 'Just att man uppträdde som grupp, agerade som grupp, strödde manifest omkring sig och hur upprorsmännen får framträdande positioner'.

Sundeen menar också att detta faktum är en förbisedd del av svensk politisk historia, inte minst inom kyrkan själv. I det åttonde bandet av *Sveriges kyrkohistoria* är 68-vänsterns påverkan på kyrkan ett icke-ämne. Och, som han skriver: 'Det kan vidare förtjäna att noteras att Svenska kyrkans förhållande till kommunistiska regimer och till marxist-leninistiskt och maoistiskt tankegods inte ägde någon framträdande betydelse i 1990-talets debatter om vänsterns skuld, trots att det funnits biskopar med sympatier med de totalitära samhällssystemen, i bland annat DDR och Kina.'

Målsättningen med den avslutande antologin, som kommer 2016, är att den skall vara en samlad presentation, men det tänks också att monografier och uppsatser av de medverkande ska cirkulera på egna meriter i det akademiska systemet. I det perspektivet är det svårt att undgå tanken på ganska fräna kontroverser. Luthersson pekar på ett inte helt ointressant förhållande i sammanhanget: att universitetens 68-generation är i färd med att pensionera sig och lämna över tjänster och katedrar åt andra. 'Deras möjlighet till repression är i ohjälpligt avtagande'.”

Luthersson menar att den som går emot maktintressen förstås måste vara hårdhudad och i det här fallet hade det nog inte varit möjligt att få finansiering, vare sig då eller nu, någon annanstans än hos Ax:son Johnsonstiftelsen. Stiftelsen ser som sin uppgift just att stödja projekt som har potential men ändå svårt att hitta sin bas hos traditionella institutioner.

En bild av hur samhället har förändrats, med eller utan 68-ornas förskyllan: För att kritiskt skärskåda 1968 måste man verka vid sidan av ”systemet”.

Vid kårhusockupationen i Stockholm 1968 skälldes den vänsterradikale statsministern (Sveriges värsta genom tiderna) Olof Palme ut av olika kommunistchatteringar. Kommunisterna förlorade i politiken, men tog över ”institutionerna”. Först nu är de på väg att pensioneras bort.

Putins storstrategi

Mycket talar för att Vladimir Putin började planera kriget mot Ukraina och annekteringen av Krim redan i början av 2000-talet. Vad blir hans nästa steg? Han har uttalat att Ryssland har som uppgift att ”skydda” ryssar som bor utanför Ryssland. Vad kan våra grannländer Estland (25 procent ryssar) och Lettland (26 procent ryssar) se fram emot? Och vad vill Putin göra med Gotland? Utan ryssar, men med en ryskbyggd hamn i Slite och ett strategiskt läge mitt i Östersjön, där Ryssland för närvarande är inträngt längst in i Finska viken och i enklaven Kaliningrad.

I Ryssland tror folk att det nya motorvägsprojektet mellan Moskva och Sankt Petersburg är ett mutprojekt med Putins fingrar djupt ner i syltburken. Upphandlingen vanns av den franska koncernen VINCI och byggs nu av företaget. Men priset har trissats upp av den ryska regimen, vilket tyder på att det ligger en hund begraven här. När både upphandlingen på helikopterplattformsfartyget *Mistral* och den strategiska motorvägen så lägligt kommer nästan samtidigt för den franska staten, så bör man ta sig en funderare på om Frankrike verkligen är våra vänner. De kan vara köpta. Som minst borde den franska regeringen känna till Rysslands strategiska taskspel mot, inte bara Sverige utan också Ukraina. VINCI är ett urgammalt välrenommerat franskt företag. VINCI grundades 1735 av fransmannen Jean-André Lepaute. Att den franska staten inte skulle ha goda kontakter med VINCI, och VINCI inte vara understödd av den franska staten, får anses uteslutet. VINCI har anlagt motorvägar, järnvägar, och driver tio regionala flygplatser med mera i Frankrike. Det är ett mycket, mycket stort, internationellt företag inom infrastruktur och byggande, hydraulik, olja och gas. VINCI bygger även idrottsarenor. Här sätter jag ett litet frågetecken för arenabyggena i ryska OS-byn Sochi. Är VINCI insyltat även där? En arbetsgivare med 190 000 anställda som arbetar på 260 000 byggnadsprojekt årligen; jag skulle vilja påstå att chanserna är stora för att VINCI hade mer än ett finger med i spelet i det grandiosa Sochi-projektet.

För att återgå till motorvägen mellan Moskva och Sankt Petersburg. Motorvägen drogs rakt igenom ett naturskyddsområde, vilket bland lokalbefolkningen rönt protester hos miljömedvetna ryssar. Redan tidigare så fanns det en vägförbindelse och en järnvägsförbindelse mellan Moskva och Sankt Petersburg. Putin tog beslutet att områdets skyddsstatus skulle

upphävas och avfärdade protesterna med motiveringen; ”Det uppstår alltid konflikter mellan utveckling och naturskydd. Men vägen måste byggas.”

Den främste kritikern svårt misshandlad

Motståndet mot vägbygget leddes av journalisten Michail Beketov. Han påstod 2008 i en artikel att Putin inte hade befogenhet att upphäva områdets skyddsstatus, ett par dagar senare satte någon eld på hans bil. Han skrev en ny artikel där han hävdade att upphandlingen hade varit riggad. Strax därpå blev han svårt misshandlad. Beketov blev av med ett ben, fyra fingrar och förlorade talförmågan och dog nästan av misshandeln. Alla

---

roger.klang@contra.nu

---

som protesterade mot motorvägsbygget blev angripna. Men när VINCIS franska chef kom till Ryssland 2010 höjde han de ryska ledarnas beslutsamhet, pragmatism och effektivitet till skyarna. Ett par månader senare i november samma år blev en annan rysk journalist, Oleg Kasjin, som hade skrivit om korruptionen i samband med motorvägsbygget, svårt misshandlad. Misshandeln fångades lägligt nog av en övervakningskamera och spreds över hela världen. Jag tror inte att Putin blev upprörd över det.

OS i Sochi – det dyraste någonsin

Världens antagligen dyraste väg byggdes mellan Sochi och skidåkningsområdet fem mil därifrån. Den så kallade Olympiska vägen har kostat astronomiska belopp – 64 miljarder kr för dessa fem mil. ”OS i Sochi skulle genomföras till vilket pris som helst” sade Putin. Enligt officiella siffror har vinterspelen i Sochi kostat nästan 400 miljarder svenska kronor. Det är mer än de sex föregående vinterspelen

tillsammans, men då fick ryssarna bygga från grunden.

Putin har ett storslaget och välbevakat palats, vid Gelendzjik nära Kertjsundet vid Krim; palatset står inte skrivet i hans namn, utan i hans vänners och kollegors namn. Putin har även aktier i Gazprom, Surgutneftegas och Gunvor för 40 miljarder dollar. Gunvor var på väg att svartlistas i Västs sanktioner med anledning av Ukraina-krisen, men såldes i mars 2014 hastigt till den svenske affärsmannen Torbjörn Törnqvist, som länge varit Putin närliggande.

Egentligen så behöver jag inte knyta ihop säcken för den knyter ihop sig själv. Men jag ska ändå i min slutsats ge er en bild av hur Putins regim fungerar i maskopi med Frankrike. Det är möjligt att Putin planerar att sitta på sitt ämbete tills han dör. Men Putin är inte mer korrumperad av pengar än vad Adolf Hitler var. Han har ett palats som han inte äger på papperet. Putin ser alltså förmodligen pengar som ett verktyg med vilket han kan stärka statens ställning i omvärlden, åtminstone pengar i den storleksskassen. Putin är en patriotisk tsar, liksom tsarerna i äldre tider var patriotiska. Jag skulle gissa att det grandiosa palatset i Gelendzjik är tänkt att användas som ett ’Örnäste’ av Putin och FSB, GRU med flera i händelse av en annektering av delar av Ukraina. Krim har de redan annekterat.

Vladimir Putin har slagit fast när det gäller energiförsörjning: ”All rysk energiexport ska användas för att öka Rysslands inflytande i omvärlden”. Att Putin inte skyr några medel eller kostnader för OS-byn, motorvägsbyggena och ”sitt” palats tyder på att Putin under lång tid planerat motorvägsbygget mellan Moskva och Sankt Petersburg i strategiskt hänseende. Det tyder också på att Putin planerade annekteringen av Krim redan långt före OS 2014, och han avsåg att bygga OS-byn som ett verktyg för att nå sina mål.

Inför OS i Sotji byggdes ett palats i gammal stil vid Svarta havets strand. Vladimir Putin är inte registrerad som ägare, men det är allmänt känt att det är hans palats. Uppgifterna och bilder har publicerats på Rusleaks.

Hamnen i Slite – byggd av ryssarna

Jag blir även orolig för Sveriges del när Putin lägger sådan vikt vid motorvägsbygget mellan Moskva och Sankt Petersburg att han är beredd att mörda för att få sin vilja igenom. Det tillsammans med den av Putin-kontrollerade Nordstream-muddringen och utbyggnaden av Slite hamn på Gotland indikerar, men bevisar inte, att Gotland och Baltikum är ett sedan länge planerat mål för en rysk mikroinvasion vid sidan av östra Ukraina och Krim, på samma sätt som Putin enligt egen utsago planerade invasionen av Georgien. Motiven för att annektera Baltikum är bland annat att Putin behöver de baltiska hamnarna. Hans egna hamnar – de flesta

och största av dem – är otillräckliga och inklämda i Finska viken. Han behöver även det baltiska luftrummet för militära överflygningar, om han ska driva en expansionistisk Östersjöpolitik. Motivet för att ta Gotland och i förlängningen även Skåne är enbart militärstrategiskt. Bland annat så kan han placera långgräckviddiga luftvärnsrobotar på Gotland och därmed så kan han äga större delen av Östersjön, samtidigt som vi tvingas lägga ned södra Sveriges flygflottiljer. Att äga Skåne garanterar honom halv kontroll över Östersjöinloppet. Jag skulle kunna lägga ut orden om Nicolas Sarkozys uttalanden i november 2014 om försäljningen av det malpåseplacerade lednings-, helikopterplattform- och amfibielandsättningsfar-

tyget *Mistral* till Ryssland, men jag väljer att avstå.

Man kunde läsa följande uttalande av Andrej Illarionov, om en minst elva år lång rysk planläggning (från och med 2003) för krig i Ukraina, på Euromaidan Press onsdagen den 26 november 2014:

”En tidigare rysk insider säger att han var med när Putin började planera den nu pågående invasionen av Ukraina. Det var 2003.

Vid en konferens i Bryssel den här veckan informerade Andrej Illarionov, en rysk ekonom och tidigare ekonomisk rådgivare till Vladimir Putin, att planeringen av invasionen av Ukraina hade pågått sedan minst 2003.

’Sedan 2003. Jag kan konstatera att en del av av frågor som rörde det kommande kriget med Ukraina diskuterades i min närvaro. Jag uppfattade det dock aldrig som att de diskussionerna verkligen skulle leda till ett verkligt krig.’, sa han.

I ett plågat svar på den orangea revolutionen ett år senare, en revolution som resulterade i en pro-västlig regering, började den ryska militären diskutera möjligheterna att genomföra en militär ockupation av Krim och att låta en ockupation följas av en annektering. Illarionov diskuterade också läckta dokument som handlade om Rysslands planer på ett krig med Ukraina...”

Det är uppenbart att ett av Putins största problem är att Ryssland har avfallingar, som avslöjar Putins sanna natur.

Den del av Slite hamn på Gotland som byggts speciellt för den ryska gasledningen.

Amerikanska staten vill kontrollera privatekonomin:

FATCA – ett projekt som inkräktar på Sveriges suveränitet

USA inför för närvarande i banksektorn ett storebrorssystem som kallas FATCA. Systemet är utformat så att hela världen mer eller mindre tvingas bli amerikanska delstater – dock utan att själva ha något inflytande över besluten som fattas på federal nivå i Washington. Svenska Skatteverket blir underleverantör åt amerikanska IRS – även för att klämma åt svenska medborgare.

FATCA (Foreign Account Tax Compliance Act) antogs i mars 2010, men det har tagit lång tid att genomföra reglerna praktiskt. För Sverige infördes de amerikanska reglerna den 1 juli 2014 och nästa år räknar man med att det ska bli möjligt för de svenska skattemyndigheterna att fungera som underleverantör av skatteuppgifter till sin amerikanska motsvarighet IRS, Internal Revenue Service. FATCA omfattar alla amerikanska medborgare, oavsett var i världen de är bosatta, och alla som är bosatta i USA, oavsett medborgarskap. FATCA omfattar också alla amerikanska företag och utländska företag som har delägare som är skattskyldiga i USA. Syftet är att komma åt skattefuskare, men följderna blir att en rad utländska företag och utländska stater tvingas bli underleverantörer till amerikanska IRS. IRS är en sällsynt illa omtyckt institution i USA på grund av dess stelbenta byråkrati och ofta hänsynslösa paragrafrytteri. Helt annorlunda än det svenska Skatteverket, som trots att det är en institution som har till uppgift att plocka av svenskarnas skattepengar, gång på gång toppar listan över myndigheter som medborgarna har en positiv syn på. Detta genom att Skatteverket kraftfullt förenklat deklARATIONERNA och genom att de faktiskt ger medborgarna en fungerande rådgivning i praktiska skattefrågor. Så är det inte med IRS i USA.

IRS känt för sin hänsynslöshet

Under det gångna året har IRS mest uppmärksammats för sin häpnadsväckande politiska partiskhet. I USA kan organisationer tilldelas skattefrihet om de har allmännyttiga syften. Det är till och med möjligt att göra avdrag för bidrag till godkända organisationer. Det har gång på gång avslöjats hur vänsterinriktade organisationer med koppling till det Demokratiska partiet fått en gräddfil och registrerats som skattefria på någon månad, medan motsvarande organisationer på högerkanten med koppling till Republikanerna ibland fått kämpa i år för att kunna registreras och IRS har under rensans gång ställt ständigt nya krav och till och med krävt in medlemsförteckningar och bidragsregister i strid mot gällande lagstiftning. När skandalen om IRS snedvridna rutiner blev till en opinionsmässig orkan och kritiker krävde papperen på

---

sven.enberg@contra.nu

---

bordet hade tiotusentals dokument ”försvunnit” från IRS datorer. Det gick inte att gå till botten med frågan och de ansvariga kunde inte ställas inför rätta, eftersom bevisning saknades.

Genom FATCA tar sig USA stora rättigheter att beskatta hela världen och skaffa information från hela världen. Naturligtvis har USA inte rätten att beskatta svenskar i Sverige och kräva en rad informationer om svenskar och svenska företag. Men genom krav på de finansiella institut som vill ha möjlighet att göra affärer med USA har de flesta betydelsefulla institutionerna fallit till föga. USA skulle inte tveka att portförbjuda någon av de svenska storbankerna i USA om de inte underkastade sig reglerna. Och vilken storbank skulle förbli storbank om den inte kunde tillgodose sina företagskunders behov av finansiella transaktioner som berör USA? Det är bara att krypa till korset och underkasta sig reglerna.

Svenskar får inte sköta sina svenska affärer på svenska banker

FATCA drabbar inte bara företag med affärer i USA utan också privatpersoner med kopplingar till USA. Kraven är långtgående och inkräktar på Sveriges nationella suveränitet. Till exempel får inte den som de amerikanska myndigheterna anser ha skattehemvist i USA röra mer avancerade finansiella tillgångar i Sverige. En svensk hockeyspelare, skådespelare eller företagsledare som är verksam i USA får inte sköta om sina svenska kapitalplaceringar och det är svenska bankers och institutioners skyldighet att se till att det blir omöjligt. Det går alltså inte för den som tjänat ihop en förmögenhet i Sverige och sedan flyttar till USA att sköta om den svenska förmögenheten genom sedvanliga omplaceringar mellan fonder och aktier. Och omvänt. Amerikanska medborgare i Sverige kan knappast ha andra tillgångar än ett vanligt lönekonto på en svensk bank. Skulle de skaffa sig något annat bryter banken mot bestämmelserna och riskerar att bli svartlistad av USA. Den amerikanske medborgare som tjänar pengar utomlands riskerar att få betala skatt både i USA och det land där han eller hon bor. De nya reglerna har gjort att många amerikaner numer avsäger sig sitt amerikanska medborgarskap. Det var något som var nästan okänt tidigare, men nu avsäger sig tusentals sitt amerikanska medborgarskap.

Den som tjänar mer än 97.600 dollar om året ska betala amerikansk inkomstskatt och amerikanens arbetsgivare kan råka i kläm. Det kan visserligen genom dubbelbeskattningsavtal vara möjligt att klara sig undan med bara det ena landets skatt, men det kostar ibland tusentals dollar att klara av den byråkratin – varje år. Tidskriften *Newsweek* berättar att företag i en del länder inte anställer amerikaner på välavlönade jobb, eftersom det innebär för stora problem och för stora risker att få amerikanska IRS över sig.

Den schweiziska banken UBS (här deras huvudkontor i Basel) tvingades betala 780 miljoner dollar i skadestånd för att göra amerikanerna nöjda, så att UBS kunde fortsätta att göra affärer i USA. Konkurrenten Credit Suisse tvingades betala 2,8 miljarder dollar. Svenska banker satsar miljardbelopp för att inte drabbas av något liknande.

Kändisar säger upp sitt amerikanska medborgarskap

Kändisar som bor utomlands har på löpande band av sagt sig sina amerikanska medborgarskap, bara för att ta ett exempel, Tina Turner har av sagt sig sitt amerikanska medborgarskap. Hon bor sedan decennier i Schweiz, men turnerar runt hela världen – inklusive USA. På några år har antalet uppsagda amerikanska medborgarskap nära tiodubblats, men det handlar fortfarande dock inte om fler än cirka 5000 om året (en uppskattning för i år, en fördubbling jämfört med 2013).

Amerikanska staten har infört en särskild utflyttningsskatt, som innebär att den som lämnar USA måste beskatta sina tillgångar som om de sålts med reavinst. När alltfler i utlandet bosatta amerikaner har börjat avsäga sig sitt medborgarskap höjdes avgiften för att avsäga sig sitt medborgarskap från 450 till 2.350 dollar. I andra industriländer brukar avgiften handla om en svensk tusenlapp (i Sverige är det dock gratis).

Den schweiziska banken UBS (som tvingats betala 780 miljoner dollar till amerikanska skattemyndigheterna under de gångna åren för att de inte lämnat tillräckliga uppgifter till de amerikanska skattemyndigheterna) skickade nyligen ut ett meddelande till sina svenska kunder att de skulle dra amerikansk skatt om kunderna inte kom in med en under tecknad försäkran om att de inte hade

med USA att göra. De förklarade också att aktierna i ett antal svenska aktiesparprogram som skötts av UBS var låsta till dess att frågor om kundens kopplingar till USA besvarats tillfredsställande.

Den andra vägen att undvika amerikansk skatt på kapitalinkomster utomlands är att bevisa att inkomsterna kommer från en institution som uppfyller FATCAs krav. Alla de svenska storbankerna ställer upp och svenska staten gör också sitt genom att låta Skatteverket fungera som en "filial" till amerikanska IRS när det gäller uppgiftsinsamling. Alla juridiska enheter (vilket innefattar storbankernas alla dotterbolag) förses med ett särskilt GIIN-nummer hos IRS, något som anger att de underkastat sig de amerikanska reglerna.

Hederliga personer nobbas att öppna konto

En svensk mindre bank kräver numer en försäkran att kunden inte har några förbindelser med USA, innan de ens tillåter en person att öppna ett vanligt inlåningskonto. Men det är bara mindre banker utan företagskunder med amerikanska affärer som kan kosta på sig den lösningen på problemet.

De stora institutionerna tvingas se till att samtliga anställda utbildas i Fatcereglementet. En storbank har sett till att samtliga tiotusentals anställda genomgått en FATCA-kurs. För att skaffa bevis om det

skulle bli problem med de amerikanska myndigheterna videofilmades kurserna och alla deltagare tvingades skriva under att de deltagit i kursen. Genom detta hoppas banken vid eventuella problem kunna skylla på en enskild medarbetares brister istället för att hela institutionen ska ta smällen. För misstag kommer helt säkert att begås.

De amerikanska myndigheterna tar sig också andra friheter och tvingar finansiella institutioner att följa de "moralregler" som myndigheterna ställer upp. Strippan Ashley Erickson (med artistnamnet Teagan Presley) hade redan tidigare tvingats begränsa sina mellanhavanden med banken till ett konto där hon fick in arvoden från sina uppdragsgivare och från vilket hon betalade hyra och barnens skolavgifter. Hon berättade för sina 188 000 twitterföljare att hon i april fick ett brev från sin bank, Chase, en av världens största banker, att hon var en högriskkund och att hennes konto skulle avslutas om en månad. När Erickson gått ut på nätet ändrade sig Chase och stängde ner hennes konto omedelbart. Och stängde dessutom hennes mans konton samtidigt. Erickson hade redan tidigare avstått från både kreditkort och lån för att det skulle vara så svårt att få sådana med hennes yrkesverksamhet. Myndigheterna driver en särskild "Operation Choke Point" (Operation Flaskhals) som är inriktad på att göra det omöjligt för impopulära (men lagliga) verksamheter att sköta sina bankaffärer. Det kan gälla vapenhandlare och den amerikanska motsvarigheten till internetlånegivare, men också de som handlar med fyrverkerier, mynt, tobak med mera.

I Sverige ställs det regelbundet "pennyvattfrågor" till den som vill öppna ett konto. Varifrån kommer pengarna? Har Du någon släkting som är politiker i utlandet?

Det finansiella företag som tar sig an sådana kunder kan räkna med att bli åtalade. Gränserna är medvetet luddiga och därför säger bankerna stopp i långt fler fall än de skulle behöva. I ett internt dokument från amerikanska Justitiedepartementet som läckt ut heter det att "bankerna kommer att hamna i en situation där de kan välja mellan att avsluta lönsamma affärsförbindelser med licensierade och lagliga verksamheter eller bli utsatta för ruinerande processer med Justitiedepartementet som motpart".

Vart går Georgien?

Över 30 000 personer demonstrerade i Georgiens huvudstad Tbilisi den 15 november mot Rysslands politik i Ukraina och den fortsatta ryska ockupationen av Sydossetien och Abchasien, områden som internationellt erkänns vara georgiskt territorium, men som av Ryssland har erkänts vara "oavhängiga stater". Den direkta orsaken till demonstrationen var ett förslag till avtal mellan Abchasien och Ryssland om närmare samarbete och integration, något som av georgiska myndigheter – och flertalet georgier – uppfattas som en "krypande" annektering av områdena.

Demonstranterna, flertalet anhängare till oppositionspartiet Förenade Nationella Rörelsen (UNM), anklagade också landets myndigheter för att visa svaghet gentemot Ryssland, ett land som Georgien inte har diplomatiska förbindelser med. En rad tal hölls av ledare inom UNM, inklusive den tidigare presidenten Saakashvili, som var tvungen att hålla sitt tal på videolänk från Kiev. Sedan han avgick har han

hela tiden befunnit sig i exil. I Georgien finns det en utfärdad arresteringsorder mot honom. Hans och familjens tillgångar har beslagtogs. Samma gäller en rad andra ledare inom UNM, som sitter fängslade anklagade för maktmissbruk och slöseri med offentliga medel. Den mest prominente är den tidigare statsministern Vano Merabishvili, som dömts till sju och ett halvt års fängelse. Vidare Tbilisis tidigare borgmästare och den tidigare inrikesministern. Det är naturligtvis omöjligt för undertecknad att värdera anklagelserna mot UNM, men de betraktas av partiet som helt politisk motiverade. Två rättegångar, en i Grekland och en i Frankrike, som handlade om utlämning av anklagade personer ledde till bakslag för georgiska staten. En rad UNM-medlemmar fungerar nu som rådgivare till myndigheterna i Kiev, vilket är till stor irritation för den nuvarande regeringen i Georgien.

Demonstrationerna genomfördes efter en lång rad interna konflikter i regeringskoalitionen Georgisk dröm. Försvars-

minister Irakli Alasania från Fridemokraterna fick sparken av statsministern, sedan han gått ut till försvar för en rad anställda inom departementet. Det medförde att Fridemokraterna drog sig ur regerings-samarbetet och ytterligare två ministrar lämnade. Dock lämnade inte alla fridemokraterna koalitionen och tolv parlamentsledamöter har nu anmält sig som medlemmar i Georgisk dröm. Fridemokraterna har sju ledamöter, Georgisk dröm 87 och UNM 51. Att landets statsminister kallar den tidigare försvarsministern för "förrädare" är ovanligt inom europeisk politik. Det spekuleras i om angreppen på de anställda i försvarsdepartementet inte ingick i en plan för att bli av med en av landets mest populära politiker. Det gnisslar på flera ställen i regeringskoalitionen och också i Adzjarien finns motsättningar. Många – både i och utanför Georgien – menar att landets verkliga ledare är den tidigare statsministern Ivanisjvili, som i dag inte har några offentliga uppdrag.

Efter valsegern i oktober 2012 försäkrade ledarna för Georgisk dröm att äntligen hade demokratin och respekten för de mänskliga rättigheterna kommit till Georgien. Tyvärr stämmer det inte.

–Över 500 offentligt anställda miste jobben efter valet i oktober 2012 på grund av att de sympatiserade med UNM.

–Efter segern i parlamentsvalet tog Georgisk dröm makten i lokala fullmäktigen utan att det hölls val, genom påtryckningar på lokala ledare från UNM

–"Utrensningarna" fortsatte i år i och med att Georgisk dröm vann kommunalvalet i Tbilisi. 155 personer vid kommunstyrelseordförandens kontor fick gå; av dem hävdar 115 att de pressats att skriva under sina avskedsansökningar "efter egna önskemål."

Den spännande utvecklingen i Georgien – och Ukraina – kan Du följa dagligen på nättidningarna The Georgian Times, Civil.ge, Tabula.ge och Radio Liberty. *Nils Tore Gjerde*

CONTRA 5 1989...

I Contra nummer 5 1989 krev Vladimir Bukovskij om Michail Gorbatsjov. Låt Dig inte luras av Gorbatsjov var rubriken. Bukovskij menade att en flodvåg av entusiasm skulle dränka den som höll sitt förstånd kallt och nyktert. Bukovskij fick rätt på kort sikt, men på lång sikt har vi sett hur det gamla totalitära Ryssland återigen är på frammarsch. Vi granskade kritiskt SIDA:s bistånd till det socialistiska Zambia. Sida bidrog på den tiden stort till en rad länder som slösade bort bidragen på socialistiska skrytprojekt. Östen Kjellman granskade Socialdemokraternas förflutna i raspoli-

tiken. Det var Socialdemokraterna som gick i spetsen för att värna om den nordiska rasen på 1920-talet. Allan Vought, riksdagsman och chefredaktör för S-tidningen Arbetet, gav till exempel i Socialdemokratiska Partistyrelsens regi ut den lilla skriften Rasbiologi och socialism. Vought pekade på det nära släktskapet mellan just rasbiologi och socialism. Sedermera statsministern Per Albin Hansson skrev skriften Sverige åt svenskarna – Svenskarna åt Sverige, en paroll till landets arbetare att slå vakt om fosterlandet. Det var den här tiden som S gick i spetsen för att grunda

det Rasbiologiska Institutet i Uppsala och för att genom tvångsteriliseringar upprätthålla den svenska folkstammens kvalitet.

I en intervju med "bombmannen" Lars Tingström behandlade vi den bristande rättssäkerheten när Tingström dömdes till livstids fängelse. Han skulle med tiden dö i fängelset, efter att i många år ha kämpat för resning i brottmål som hängde ihop på så sätt att brotten var begångna med samma metod. När han dog var det bara en dom kvar att kämpa mot, alla andra hade upphävts, inklusive den ursprungliga

...för tjugofem år sedan